

- diesel goriva
- plinsko olje za ogrevanje
- motorna olja
- les in premog za kurjavo
- peči in štedilniki na drva

Pooblaščen prodajalec za tržaško pokrajino

Bela hiša in Balkan

BARBARA ŠURK

Ameriški predsednik Bill Clinton se je v predvčerajšnjem nagovoru na Svetovnem forumu v Washingtonu sam okronal s številnim dosežki, ki naj bi bili plod ameriških prizadevanj za mir in red v svetu po koncu hladne vojne. Najbolj ponosen je bil na se sveže sklenjeno premirje, ob tem pa ni pozabil nasteti tudi vseh drugih mirovnih sporazumov, vojskarskih posredovanj in predsedniških rokovalj, ki so bila opravljena pod ameriškim pokroviteljstvom in so dokončno veljavo dobila pred Belo hišo.

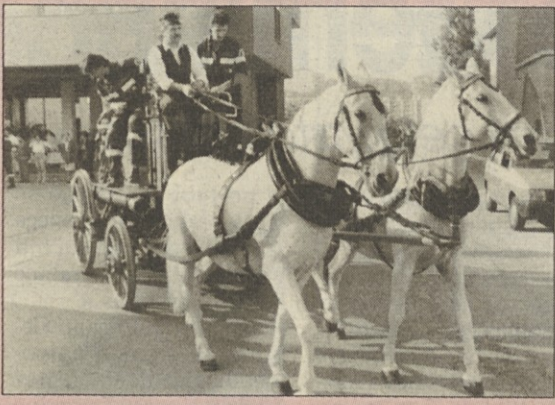
Ameriška diplomacija je s premirjem v Bosni res dosegla nekaj, kar drugim mirovnim posrednikom ni uspelo, pri čemer ne gre pozabiti, da je bil Clinton v zvezi z Bosno najprej tako omahljiv, da nad njim ni obupala le Evropa, ampak celo vojskemu posredovanju tradicionalno nasprotno ameriško ljudstvo. Ob avgustovski akciji Natovih letal je, vsaj tako se je zdelo, zbledela Clintonova neodločnost in z njo vsaj za nekaj časa tudi puhla retorika groženj in popuscanj; kritikam navkljub je namreč do sklenitve premirja (ceprav ne do miru!) v Bosni vendarle prislo, in to prav pod taktirko vztrajnega ameriškega diplomata.

Skoraj sočasno je bil na Balkanu sklenjen tudi pomemben sporazum med Grčijo in Makedonijo, ki je bil »zapečaten« kljub atentatu na predsednika Gligorova. Res je, da je Američane usoda Makedonije, predvsem pa njen spor z Grčijo, vse od razpada Jugoslavije zelo »skrbela«, a kljub dejstvu, da sta prav na ameriških tleh do sporazuma prisli (se dve) sprti balkanski sosedi, si Clinton te »zmage« ne more pripisati; v sporu med Grčijo in Makedonijo je imela namreč več zasluga Evropska unija, ki je s posredovanjem v sporu med omenjenima državama eno od svojih članic, ki je z odnosom do Makedonije grobo poceptala kar nekaj dolocil EU, postavila »na hladno« in s tem deloma resila tudi lastno verodostojnost.

Po 113 letih gasilci v novem sedežu

Glavni tržaški gasilski sedež se je z včerajšnjim dnem po 113 letih uradno preselil v Ul. D'Alviano. Dogodek so proslavili s celo vrsto prireditvev, od zanimivih razstav in prikaza gasilskih veščin, do pisanega spreveda starih gasilskih vozil, začeni s vozom na konjsko vprego, ki ga vidimo na sliki (f. KROMA). Celodnevna prireditev se je zaključila z nastopom mestne godbe »Piccola Verdi«.

Na 4. strani

Potresi od Alžirije do N. Zelandije

DŽAKARTA - Včeraj ponoci je bil v Indoneziji silovit potres, ki je popolnoma razdejal mesto Sungai Penuh na Sumatri ter zahteval najmanj sto smrtnih žrtev in na stotine ranjenih. Zemlja se je istočasno tresla tudi v Alžiriji in Turčiji, pa se na Kitajskem, Japonskem in Novi Zelandiji, vendar brez hujskih posledic. Seizmologi trdijo, da gre vzporednost ujem pripisati zgolj naključju.

Na 9. strani

MILAN / DESET JAMSTVENIH OBVESTIL

Finančni holding Gemina na prepihu

Sodstvo dvomi o verodostojnosti računov

Giovanni Cobolli Gigli (levo) in Gianpietro Pesenti

MILAN - Sodisce je včeraj odredilo finančno preiskavo na sedežu Gemine in drugih družb, ki jih holding nadzoruje, obenem pa izdalo deset jamstvenih obvestil. Osebe, na katere so ta naslovljena, so osumljene ponarejanja proračunov ter nezakonite delitve dobičkov in predujmov na dividende. Sodni ukrep je prišel ravno v času, ko se pripravlja največja finančna transakcija v Italiji - združitve med kemijskima kolosoma Montedison, ki ga nadzira Ferfin (zdaj v rokah bank upnic), in Snia, ki je pod nadzorom Gemine, v kateri vedrita in oblačita družina Agnelli in Mediobanca. Komisija za nadzor borznih poslov Consob bo jutri odločala o tem, če naj se delnice Gemine zamrznejo ali ne, poteza sodnikov pa bo sprožila nove politične polemike med zagovorniki in nasprotniki napovedane transakcije. Zaloznik Rizzoli, ki je v zadevo do vratu vpleten, je sodnike ostro napadel.

Na 2. strani

Pobudi v bran slovenskih bank

Usoda slovenskih bank je kar naprej v središču pozornosti. Te dni sta iz zamejstva odpovala dva dokumenta, in sicer resolucija skupnega predstavništva Slovencev v Italiji z zahtevo po prekinitvi komisarske uprave v gorški Kmečki banki, ji je bila poslana najvišjim predstavnikom Slovenije, Italije in Evrope, ter pisno delničarjev Tržaške kreditne banke slovenski vladi in predsedniku republike Slovenije, v katerem izražajo začudenje in obzaloavanje nad sklepi slovenske vlade.

Na 3. strani

Italijanska blokada je lahko slab vzor

VARSAVA - Predsednik slovenske vlade Janez Drnovsek je včeraj v svojem nastopu na vrhunskem srečanju držav članic Srednjeevropske pobude med drugim dejal, da bo treba najti rešitev za odpravo sedanje blokade Slovenije pri njenem vstopanju v Evropsko unijo, in izrazil prepričanje, da takšen položaj ne ustreza niti Italiji. Drnovsek je tudi dejal, da so blokade negativen vzor za reševanje podobnih vprašanj, vsekakor pa ne prispevajo k večji stabilnosti in hitrejšemu gospodarskemu razvoju v tem delu Evrope. Po mnenju premiera Drnovskega bo zaplet scasoma postal še bolj paradoksalen, če ne bo v kratkem razrešen, saj Slovenija meri v polnopravno članstvo v Evropski uniji.

V CENTRAL PARKU V NEW YORKU

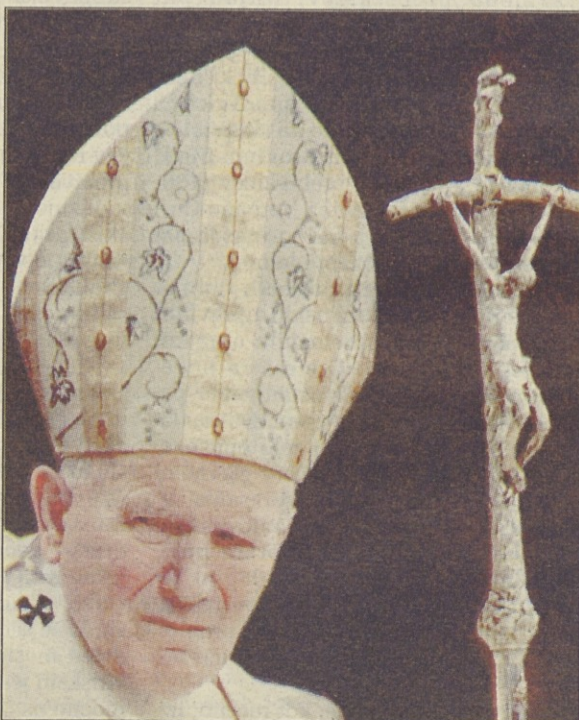
Navdušen sprejem za papeža

Poziv mladim, naj se povsod odločno postavijo v bran življenja

NEW YORK - Več kot dvesto tisoč ljudi je v New Yorku poslušalo papeža Janeza Pavla II, ki je najprej daroval mašo, potem pa je spregovoril množici v Central Parku.

Papež je poslušalce (med katerimi je bilo veliko mladih) pozval, naj se povsod in ob vsaki priložnosti borijo za življenje. Pozval jih je tudi naj pomagajo bolnikom, pri čemer je izrecno omenil obolele za aidsom.

Papež je spregovoril v več jezikih, na veliko presenečenje navzočih pa je izven programa zapel tudi božično pesem v poljskem jeziku. V svojem govoru se je nekajkrat ostro obregnil ob potrošništvo in ob nasilje nad ženskami in otroki.

DANES V PRIMORSKEM DNEVNIKU

Sekretariat bo res v Trstu

Na ministrskem vrhu Srednjeevropske pobude v Varšavi so uradno potrdili, da bo sedež stalnega sekretariata te organizacije v glavnem mestu Furlanije-Juljske krajine, odprli pa ga bodo januarja prihodnje leto.

Stran 3

Pobude SSK, DSL in SKP

Stranke, ki združujejo Slovence, imajo na dnevnem redu vrsto pobud v obrambo manjšinskih pravic.

Stran 3 in 4

Projekt za bolj uravnovešeno deželo

Heterogena skupina politikov je včeraj v Gorici predstavila nov projekt za večje ravnovesje v deželi s priključitvijo Cervinjana in drugih 11 občin goriski pokrajini.

Stran 7

Rekordna »Barcolana«

Danes bo ob 9.30 v Trzaskem zalivu 27. izvedba jadralske regate za Jesenski pokal (»Barcolana«), na kateri bo nastopilo rekordno število posadk (več kot 1.300).

Stran 36

Poraz jadransovcev

V 3. kolu košarkarske B2 lige je sinoči Jadran TKB izgubil doma z ekipo Scame iz Bergama po enem podaljškju z 61:66, potem ko se je regulami čas končal s 56:56.

Stran 37

JANEZ PAVEL II. V NEW YORKU

Centralni park kot velikanska katedrala

Papež skuša »spreobrniti« Američane

NEW YORK - Papež Janez Pavel II. je včeraj spremljal Centralni park v velikansko katedralo na prostem. Njegov nagovor New Yorku je poslušalo približno sto tisoč vernikov. Poglavar rimskokatoliške cerkve je v govoru znova kritiziral ameriško materialistično družbo. Zbrane je pozval k molitvi in delu, s katerima naj bi zacelili odprte rane ameriške družbe. V mestu, ki v določenem smislu pooseblja ameriški način življenja, je spregovoril o osrednji temi svoje petdnevne turneje po Združenih državah - o prepadu med bogatimi in revnimi.

Papež je množico pozval, naj »pomaga revnim, lacnim, bolnim in osamljenim«. Pri tem se je posebej zavzel za obolenje za aidsom. Ostro je nasprotoval evtanaziji, pornografijo pa je označil kot napad na dostojanstvo žensk in otrok. Zivljenje je označil kot najpomembnejše božje darilo ljudem. V govoru se je zavzel za pravico do zivljenja, rekoc: »Pozvani smo, da se borimo za zivljenje, da spostujemo in branimo skrivnost zivljenja kjerkoli in kadarkoli, vključujoc zivljenja nerodjenih otrok.«

V govoru je zagovarjal tudi družino kot temeljno družbeno celico in poudarjal pomen zakonske zveze. Kot temeljno pravico otrok je označil pravico, da rastejo v družini z obema staršema. Kar stiri deset odstotkov zakonskih zvez se v Združenih državah konča z ločitvijo. Blizu trideset odstotkov ameriških družin sestavljajo otroci in samo eden od staršev.

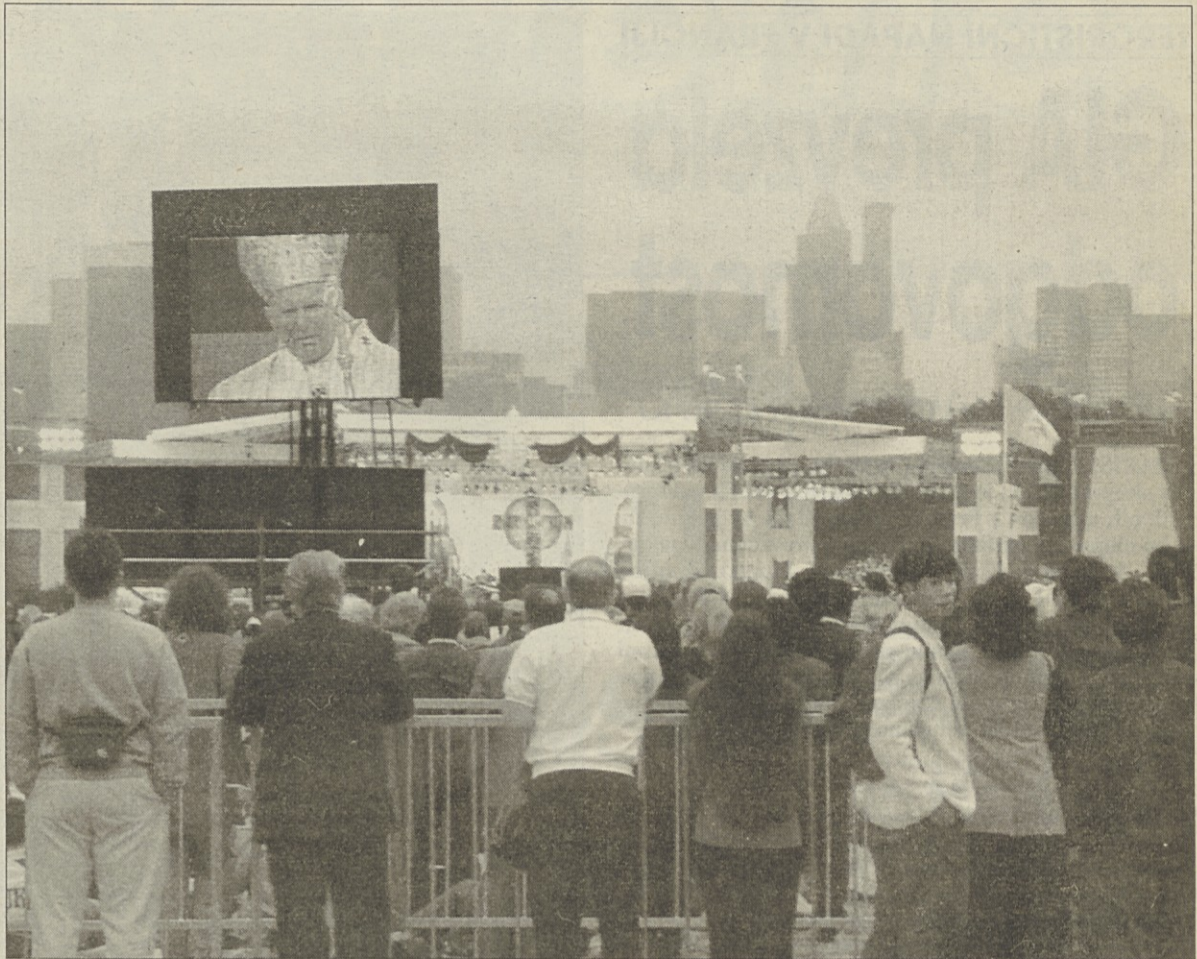
Predstavniki homoseksualnih skupin so medtem papeža ostro kritizira-

li zaradi negativnega stališča katoliške cerkve do uporabe prezervativov.

Včerajsnja megalomanska prireditev je potekala v delu Centralnega parka, imenovanem Velika jasa, kjer so običajno velike kulturne in glasbene pri-

reditve. V parku so bili varnostni ukrepi zelo ostri, saj so morali navzoči skozi detektorje kovine, pri zavarovanju pa so sodelovali tudi potapljači newyorške policije. Ljudje so se pred nadležnim blatom, ki je nastalo zaradi večdnevnega dezevoja, skušali zavarovati z odevjami in plastičnimi ponjavami. Papežev prihod so pričakali z vzkliki. Mnogo jih je dvigovalo krizice in rozne vence. Newyorški zupan Rudolph Giuliani je dejal, da »je vse mesto blagoslovljeno«.

Philip Pullella / Reuter

Tradicionalne vrednote so sicer nenadomestljive, a brez sodobne tehnologije tudi papež ne more (AP)

»Amerika, ne boj se poiskati Boga! Potem boš res domovina svobodnih in pogumnih« (AP)

Newyorški verniki so se postavili v vrsto in potrpežljivo čakali na blagoslov (AP)

VLOGA KATOLIŠKE CERKVE V RUANDSKI TRAGEDIJI

Vatikan se noče javno spovedati za grehe svojih privržencev

NICHOLAS KOTCH / REUTER

NAIROBI - Ruanda je uradno ena od najbolj krščanskih držav na svetu. Več kot devetdeset odstotkov njenih prebivalcev trdi, da pripadajo rimskokatoliški, anglikanski, adventistični ali kateri drugi od cerkva, ki menda sledijo Jezusovemu nauku. V cerkvah, kapelicah in na molitvah na prostem vselej mrgoli vernikov. Tako je danes in tako je bilo tudi pred strahotnim lanskim genocidom, ko je bilo v množičnih pokolih ob glavo kar milijon ljudi. Krvniki so bili - tako kot njihove žrtve - večinoma kristjani.

Med 40 tisoč pripadniki plemena Hutu, ki zdaj za rešetkami čakajo na sodni proces, obtoženi za zločine nad človeštvom, so tudi duhovniki, pastirji in redovnice. Vecina preživelih katoliških škofov je v izgnanstvu, številni od njih pa se danes nočejo priznati, da se je v njihovi domovini zgodil genocid brez primere v novejši zgodovini. Bojijo se, da jih v

primeru vrnitve caka zapor ali se kaj hujšega.

Ta dejstva so danes, stoletje za tem, ko so se prvi misijonarji odpravili v centralno Afriko sirit krščansko vero, nedvomno hudo neprijetna za zahodne cerkvene vrhove. Anglikanci so po obisku canterburyjskega nadškofa v Ruandi napovedali posebno sinodo, na kateri nameravajo dodobra pretresti svoje vrste in se zamisliti o vlogi svoje cerkve v ruandski tragediji. Medtem pa Vatikan, kjer sedi vrhovni poglavar vseh katolicanov, ki so največja krščanska skupnost v Ruandi in na vsej Crni celini, še vedno zavrača možnost, da bi se javno spovedal za grehe svojih privržencev.

S srhljivimi dogodki, ki bi jih številni kristjani radi zakopali čim globlje v pozabo, se ukvarja tudi najnovejša knjiga kanadskega novinarja Hugh McCulluma. Delo, ki nosi naslov Angeli so nas zapustili: tragedija v Ruandi in cerkev, je nekakšen končni poracun lanskega geno-

cida, hkrati pa razgalja pogosto neredno vlogo verskih ustanov in njenih avtoritet v pokolih.

»Res je, da so bile v Ruandi tudi svetle izjeme; bilo je nekaj resnično herojskih dejanj, zrtvovanj za sočloveka, celo mučenikov. Toda številni duhovniki so - pod prisilo ali kar prostovoljno - obrnili hrbet svojim varovancem; zbežali so, ko bi lahko nudili pomoč, zagresili izdajstva in celo morili,« je zapisal McCullum, ki deluje v Nairobiju pri Vseafriški cerkveni konferenci (AACC).

V pogovoru za Reuter je McCullum dejal, da je treba po njegovem mnenju vzrok za vpletenost cerkve v pokole iskati v tesnih zvezah med škofskimi krogi in režimom nekdanjega predsednika Juvenala Habyarimana, cigar umor je bil povod za izbruh obračunavanja med Hutuji in Tutsiji. Pokojni rimskokatoliški nadškof Vincent Nsengiyumva je bil več let med najpomembnejšimi privrženci Habyarimanevladajoče

stranke. Nadškofa so junija 1994 skupaj z dvema drugima visokima cerkvenima dostojanstvenikoma in desetimi duhovniki umorili tutsijski vojaki, prepričani, da je visoka katoliška srenja povezana z njihovimi smrtnimi sovražniki Hutuji in soodgovorna za genocid.

Visoka katoliška in anglikanska duhovščina je v resnico imela neposredno telefonsko zvezo s Habyarimanovo predsedniško palačo, prav tako pa ni nobena skrivnost, da so se škofje vozili naokrog v prestižnih avtomobilih in imeli na voljo zasebne prostore v sicer prenapoljenih ruandskih srednjih solah. V zameno za naklonjenost režima so prevzeli »sveto« dolžnost, da se vsakic, ko predsednik pride ali odide v državo, v polnem številu pojavijo na kigalijskem letališču in mu tako izkazejo neomejeno podporo.

»V Ruandi je cerkev do grla zabredla v korupcijo ter se prepustila popolnemu moralnemu in duhovnemu razkroju. Nobe-

nega dvoma ni, da je kler deloval z roko v roki z oblastmi,« pojasnjuje McCullum.

Na žalost je tovrstna praksa na afriških tleh nekaj povsem običajnega. Kolonizacija in zasuznjevanje, ki so ju izvajale evropske države - Belgija, Francija, Italija, Nemčija, Portugalska Spanija in Velika Britanija - sta vselej potekala pod močnim pokroviteljstvom katoliških in protestantskih cerkvenih vrhov.

Cvrsta vez med cerkvijo in državo se je ohranila tudi potem, ko so si afriške kolonije v šestdesetih letih izborile neodvisnost, krščanska duhovščina pa se je prelevila v »nekakšno ministrantsko službo režimov«, kot pravi McCullum. »Ugotovitev, da se je ob osamosvojitvi s cerkvijo zgodilo enako kot z vlado, je neizbežna;

bele avtokrate so zamenjali crni.«

Krščanski kolonizatorji so v Afriko prinesli tudi koncept verske nestrpnosti in ustvarili nasprotja, ki so postala sestavni

del in celo gonilo medplemenskih spopadov. »V predkolonialni Afriki ni bilo duhovnih delitev,« opozarja McCullum. »Danes pa se denimo vodstvo kenijske anglikanske cerkve utaplja v sporih zaradi etnicnih napetosti; v Burundiju so vsi anglikanski škofje Tutsiji, metodisti pa Hutuji v izgnanstvu.«

Oddaljene cerkvene avtoritete, katoliške v Rimu in anglikanske v Britaniji, se očitno nočejo ozreti proti Crni celini in uporabiti svojega vpliva ter postaviti stvari na pravo mesto. Nedvomno so jih razmere v Afriki precej bolj skrbele v obdobju množičnega spreobračanja domačinov v krščansko vero. Ta del sveta je bil namreč v preteklem stoletju največji »poligon za rekrutiranje« novih katolikov in protestantov. Danes naj bi imel samo Vatikan v Afriki kar 90 milijonov »ovčic«. Ali se cerkvene oblasti res ne zavedajo svojega dolga do ljudstev, ki so jih nekoč tako usodno zaznamovale?

Nedeljske teme

MI, BANKE, SLOVENSKA VLADA IN ŠE KAJ ...

Ali smo sposobni trezne razsodnosti in mirnih živcev?

BOJAN BREZIGAR

Trzaska kreditna banka in dogajanja okoli nje so bila v preteklem tednu osrednja tema pozornosti slovenske manjsine. Zasencila so druge dogodke, ki jih ni manjkalo, od manifestacije za Kmečko banko do obiska predsednika Scalfara in njegovega srečanja s slovensko manjsino.

Cemu tolikšna pozornost? Nedvomno je zaskrbljenost za usodo Trzasko kreditne banke, ki je nastala - to velja omeniti - kot delna odškodnina za škodo, ki jo je slovenski manjsini v Italiji prizadejal fašizem, velika, saj smo Slovenci v Italiji na to banko custveno in tudi finančno vezani. Nase ustanove se namreč že leta zanašajo prav na ta bančni zavod, ko potrebujejo predujeme na državne in dezelnne prispevke, poleg tega pa je TKB podpornik oziroma sponzor številnih kulturnih in športnih društev oziroma ustanov. Vendar pa je glavni razlog za pozornost po vsej verjetnosti neke druge: iskati ga je treba v stališču slovenske vlade, ki je postavilo na glavo domala vsa dosedanja razmišljanja o odnosih med slovensko manjsino v Italiji in maticno domovino.

Ko bi hoteli o tem odnosu napisati pravljičico, bi zaceli s tradicionalnim »Nekoc je bil subjekt...« Bil je zares, vsaj navzven. Vsem, ki so skozi leta in morda desetletja spremljali takratne italijansko-jugoslovanske odnose, je ostal v spominu stavek, ki so ga na uradnih srečanjih izrekli jugoslovanski predsedniki in ministri: manjsino je treba zascititi tako,

da bo sama zadovoljna s to zascitito. Zato se je treba z njo pogovarjati.

Casnikarjem, ki smo spremljali obiske, je to stališce zvenelo v usesih, ceprav smo razumeli, da gre tudi za fasado, v ozadju pa so bili dogovori o cestah, o posojilih in o drugih gospodarskih poslih, pa tudi politicne finese o vlogi neuvrscenih v iskanju ravnotezja med blokoma.

Vse to je zgodovina. Tisti, ki smo dogajanja tudi osebno doživljali, smo upali, da bo sedaj, po padcu politicnih pregrad, ki so dolga leta pogojevale odnose med manjsino in matico, mogoce ustvariti nove odnose, ki bi temeljili na enakopravnih pogledih se zlasti na vprasanja, ki so nam skupna in pri katerih bi bila lahko integracija v obojestransko korist.

Eno takih podrocij je nedvomno gospo-

darstvo in ena takih možnosti je bil predlog o sodelovanju med Trzasko kreditno banko in nemško banko s slovenskim kapitalom LHB. Kaj se je zgodilo in kakšni nevarnosti je sedaj izpostavljena Trzaska kreditna banka smo že napisali. Tokrat bo zato koristna predvsem analiza nekaterih aspektov stališč slovenske vlade.

Slovenska vlada je, kot vsaka vlada, politični organ. V stališču o Trzaski kreditni banki pa je čudna zmes ekonomskih ocen in političnih stališč.

Na ekonomskem področju sta obstajali dve možni oceni: se investicija izplača ali se ne izplača. O tem ne bomo sodili, ceprav smo ugotovili, da je Ljudska banka iz Brescieve, ocenila, da se investicija izplača. Dopuscamo tudi možnost, da ima Brescia drugačne interese, kot naj bi jih imela

LHB, sicer

pa je to razglabljanje pravzaprav odveč, saj je slovenska vlada v svojem dokumentu napisala, da se investicija izplača, kajti vlada formalno ni rekla »ne«, ampak je postavila vrsto pogojev ki s sedanjostjo nimajo veliko skupnega, ampak zadevajo dejavnost banke v prihodnjih petih letih. Torej, iz dokumenta slovenske vlade lahko sklepamo, da investicija vendarle ni tako slaba, da bi vlada dejala, da je zanjo nesprejemljiva in bo raje drugače pomagala manjsini.

Ostaja torej politična ocena. Vlada je izrekla nezaupnico sedanjemu vodstvu banke in sedanjim delnicarjem, katerim želi za dobo pet let odvzeti pravico do upravljanja banke. Zanimivo je, da pri tem slovenska vlada ne priznava nobene drugačne pravice tistim slovenskim zamejskim zasebnikom in podjetnikom; ki so iz lastnega zepa pri eni prejšnjih dokapitalizacij odkupili delnice, ampak tu-

di te dejansko razlasca za dobo petih let. Zanimivo je tudi, da slovenska vlada ne trdi, da bo vodstvo banke izbrala med slovenskimi zamejskimi gospodarstveniki, denimo iz drugega tabora, ampak želi banko voditi iz Ljubljane. Skratka, z odkupom borih 20 odstotkov želi slovenska vlada upravljati Trzasko kreditno banko za dobo petih let. Res čuden odnos do manjsine!

Pred nekaj meseci smo v nedeljskem uvodniku, ki je pozl tudi nekaj kritik, pisali o »omejeni subjektivnosti« slovenske manjsine v Italiji. Govorili smo prav o gospodarstvu, kjer je v sedanjem času nemogoce govoriti o zaprtih sistemih, ampak sta nujno potrebna sodelovanje in integracija, brez katerih danes gospodarskih dejavnosti ne moremo pojmovati. Mislili smo seveda tudi na Trzasko kreditno banko in »omejeno subjektivnost« smo pojmovali kot potrebo po cedalje večji soodvisnosti in povezavi med Ljubljano in Trstom, med matico in manjsino, pri cemer smo zmeraj ra-

zumeli vlogo manjsine kot subjekta, pa ceprav jo sodobni gospodarski tokovi silijo k večji integraciji kot v preteklosti.

V tem modelu je prostora za vse, tudi za drugačne odnose med matico in manjsino in za drugačne odnose znotraj manjsine same, kajti marsikateri pripadnik nase manjsine se že zaveda, da zaostrovanje odnosov ne vodi nikamor, razen v pogubo. Primera Kmečke banke in Trzasko kreditne banke sta simptomatična.

Cas, v katerem živimo, terja zato novih odnosov med slovensko manjsino v Italiji in Republiko Slovenijo ter njenimi institucijami, pa tudi znotraj manjsine same. To smo menda vsi razumeli. Ocitno pa niso vsi razumeli, da tega, kar enkrat izgubimo, ne bomo dobili več nazaj kar tako. Na primer, ce bo Ljudska banka iz Brescieve postala večinski lastnik Trzasko kreditne banke, je Slovenci ne bomo več dobili nazaj; nikoli več, ceprav bi vse svoje delnice izročili v varstvo slovenski vladi. Zato je muzanje ob »usihanju studentov« nerazumljivo, nerazsodno in, glede na posledice, nesprejemljivo za vsakega zdravo mislecega pripadnika nase skupnosti. To pa seveda ne pomeni, da je vsa resnica na eni strani, da se vsa krivica dogaja samo eni strani ali da je vse, kar imamo, dobro in mora zato ostati nespremenjeno. Kje, pa, tega ne misli več niti največji naivnez. Najti bo treba novih resitev. Da bomo premostili sedanje stanje, pa potrebujemo trezne razsodnosti in mirnih živcev. Vprasanje je, ali jih imamo.

BANCA CREDITO TRIESTE
TRZASKA KREDITNA BANKA

ZDRUŽENJE TRIESTE CONTEMPORANEA IN NJEGOV IZZIV TRSTU

Dialogi z umetnostjo (v obliki monologa)

KULTURA

Po dolgem mrtvilu se pobuda, ki jo za oktober in november najavlja združenje Trieste contemporanea, predstavlja kot dejansko »živ kulturni stik« Trsta s svojim zaledjem, za razliko od nekaterih prejšnjih muh enodnevnih pa je tokrat nacrt široko zasnovan s pogledom v bodočnost. Gre za izjemno bogat izbor iz sodobne ustvarjalnosti v srednjeevropskem prostoru in v ta prostor se povsem naravno vključuje slovenska umetniška ponudba z glasbo, likovno ustvarjalnostjo in filmom. Ob konkretni podpori tržaške Trgovinske zbornice, ki je nacrt finansirala, je umetniško vodstvo poverjeno kulturnim krožkom in ustanovam (muzeju Revoltella, združenju Bonaventura, Studio Tommaseo, Alpe Adria film, l'Officina, Chromas, Goethe Institutu, skupini I cameristi Triestini), najbolj spodbudno pa se mi zdi, da je v predstavitveni mapi pod posameznimi sekcijami (za likovno umetnost, film, glasbo, raziskovalno delo, gledališko dejavnost) ime cloveka, ki je profesionalno odgovoren zanje. Ta nezamisljiv detalj je v resnici kolumbovo jajce: politično-ekonomska oblast je pobudo omogočila, stroka pa jo je izpeljala.

Povsem napačno bi bilo misliti, da slovenska prisotnost ni izpostavljena, ker ni nikjer opazno ime te ali one slovenske institucije v Italiji: res je, domaćih slovenskih ustanov ni zraven, so pa zato med organizatorji, poudarjalci, ustvarjalci in strokovnjaki prisotni posamezniki Slovenci v Italiji (Aleksander Rojc, Vojko Cesar, Corrado Rojac, Dimitrij Volcic in D. Bratina). Mogoče se bo kdo namrdnil, čes, kaj nam to pomeni, ko pa v tej pobudi nismo »organizirani« prisotni z uradnim pečatom »slovenskosti«. Prav v tej avtomatizirani reakciji (reakciji »na pamet«, bi dejal) leži verjetno srž (ne) razumevanja »dialoga z umetnostjo« v našem neustvarjalnem zamejskem prostoru.

Predvsem gre za vprašanje o odnosu, ki ga del italijanskega kulturnega okolja ima do tukajšnjih slovenskih kulturnih ustanov in do ljudi, ki v njih kreativno delajo. Radi uporabljamo sentenco: »Italijane ne zanima nasa kulturna ponudba.« Toda večkrat se dogaja, da so slovenski ustvarjalci v Italiji izredno cenjeni na glasbenem, gledališkem, literarnem ali likovnem področju, vendar se pri sodelovanju marsikaj zatakne, ko se dogovarjanje premakne s posameznika na ustanovo, v kateri posameznik deluje. Vzemimo za primer gledališče: zainteresirani profesionalci opazi visoko kvaliteto igralca, režiserja, scenografa ali kateregakoli drugega soustvarjalca predstave, želel bi navezati stike in gre k upraviteljem, pri katerih pa se ustvarjalno navdušenje v trenutku razblini in zamrknje v dusecem objemu totalno negativnega namočenja, ki preveva večji del

nasih ustanov. Clovek bi se rad pogovarjal o idejah in načrtih, v odgovor pa dobi jok in stok o pomanjkanju denarja (glej letosnjo tiskovno konferenco SSG ob predstavitvi repertoarja). Ali pa se: glasbenik se ustavi na Glasbeni matici, poslusa in opazuje, rad bi sodeloval, v odgovor pa mu ta ali oni servira težave z neko g. Ferleticevo. Clovek bi se rad pogovarjal o knjizevnosti, o pomenu »knjige« v širšem prostoru, ki nas obdaja (italijanskem in slovenskem), v založnistvu (kar ga se je) pa ga nekdo podučijo, da mora »knjigo predvsem prodati«, nakar se bo lahko pogovarjal o vsebinah (ki jih ne razu-

me). Skratka, totalno nesozvočje, ki meji na Jonescov dialog absurda, med pričakovanji ustvarjalne duše (slovenske in italijanske) in tistimi, ki naj bi bili poklicani, da ustvarjalnemu naboju omogočajo življenje in razvoj.

Da ne bo nesporazumov: pretiranega denarja verjetno res ni, pravzaprav ga za kulturo nikoli ni bilo v zadostni meri. Če denarja ni, je to seveda slabo, če pa ni ne denarja, ne možnosti za plodno razpravljanje in nacrtovanje, je to se slabše.

Vendar se vprašanje ne tice samo kroničnega pomanjkanja idej, vprašanje je tudi v neupravičeni zahtevi, da morajo biti tisti, ki naj bi skrbeli za denar obenem tisti, ki naj bi ga tako ali drugače direktno uporabljali ali pa vsaj obračali in delili po svoji izključni presoji. Med Slovenci v Italiji se dogaja torej prav obratno od tega, kar se je v pozitivnem smislu zgodilo s promocijo, ki sta jo zanosovala Trgovinska zbornica in združenje Trieste contemporanea. Prisotnost Slovencev pri tej pobudi je dokaz, da se med ustvarjalci krešejo ideje in je v njih tudi sposobnost za realizacijo, iz odsotnosti slovenskih ustanov pa

je razvidna predvsem njihova nepovezanost z dogajanjem in verjetno tudi naraščajoča nestrokovnost. Prepričan sem, da bi slovenskim ustanovam uspelo izničiti tudi petstomilijonsko ali večje nakazilo, ker bi v njih prevladala logika samozadostnega vrtičkarstva in bi se ves denar razprsil v klientelarne namene, ki so jih nekateri zainteresirano prekrstili v »nacelo političnega ravnesja«. Tako se na primer pri nas z zahtevo po enaki tezi vlagajo prošnje za javno podporo »kulturnim pobudam«, pa naj gre za upravičene zahteve (Glasbena matica, gledališče, pevski zbor, prosvetno društvo in podobno), ali pa

za povsem neupravičene (na primer za odkrito politično propagando, kot je bilo pod krinko dialogoskosti pripravljeno povečevanje Janéza Janše na letosnji Dragi in za vsakršne »dvojčke«, ki rastejo kot gobe po dežju samo zato, da bi zadostili »svojim« strankarskim prijateljem). Vse v en kos: namesto jasnega načrta za kvalitativno predstavitve navzven, se med nami raje gremo

igrice »naj sosedu krava crkne«, italijanskemu somesčanu (mar ni tudi on sosed?) pa kar naprej očitamo »skandalozno« nepoznavanje nase stvarnosti. Je pač lažje: nekaterim je politični kapital očitno pomembnejši in donosnejši od cloveškega. Zdi se, da je v tem klena logika: za tannanjem nad dejanskim ali namisljenim pomanjkanjem denarja bi lahko bil se bolj zaskrbljujoč, skorajda strateški nacrt.

Temu nacrtu je ime vračanje v samozadostnost (nekateri jo imenujejo tudi »domaćijskost«). Govori se, da je med našimi politiki nekdo izjavil, da je profesionalno gledališče odvečno, čes da »našim ljudem« zadosca produkcija, ki jo predstavlja festival amaterskih odrov v Mavhinjah. Amaterska gledališka dejavnost je bistvene važnosti za r a z v o j u m e t n i s k e g a č u t e n j a n a s p l o h i n z a d o j e m a n j e o d r s k e d e j a v n o s t i p o s e b e j . V p r a s a n j e n i v p o d a l i p r e c e n j e v a n j u g l e d a l i s k e g a, g l a s b e n e g a, l i k o v n e g a a l i l i t e r a r n e g a a m a t e r i z m a, t e m v e č v r a z l i k i m e d p r o f e s i o n a l n o s t j o, k i j i j e g i b a l o i n d i v i d u a l n a u s t v a r j a l n a s a m o z a v e s t i n l j u b i t e l j s t v o m . P r e v e r j a n j e r e a l n i h s p o s o b n o s t i a m a t e r j a n e s e g a n a m r e č d l j e o d d o m a č e g a o b z o r j a, p r o f e s i o n a l e c p a s e p r e v e r j a v s v e t u i n n j e g o v i s a m o z a v e s t i n i k a k o r n e b o z a d o s č e n o, č e g a b o p o t r e p l j a l p o r a m e n i h t a l i o n i s a m o z v a n i d o m a č » k u l t u r n i i z v e d e n e c « . U s t v a r j a l n o s t p o t r e b u j e p r o s t o r, i z z i v, z m a g e i n p o r a z e, k i j i h n u d i l e s i r o k o s o o č a n j e . Z d i s e, d a v p o g u b n o l o g i k o m i n i m a l n i h p o t r e b s i l i m o, d a b i n a n a j l a ž j i n a c i n p o v z d i g n i l i s v o j o c l o v e š k o, i n t e l e k t u a l n o i n u s t v a r j a l n o m a j h n o s t i n j o s p r e m e n i l i v v r e d n o t o . V r a c a n j e v s a m o z a d o s t n o d o m a c i j s k o s t j e l e p o s k u s o z e n a p r o s t o r a (r e c i m o, o d u l . S . F r a n c e s c o d o u l . D o n i r e t t i i n o b r a t n o), i z g o v o r o p o m a n j k a n j u s r e d s t e v p a s e s l i š i k o t m o n o t o n l a j n a r j e v r e f r e n . P o m a n j k a n j e i d e j v m a j h n e m, a z a t o n i č m a n j a r o g a n t n e m v o d i l n e m l o b b i j u p r i t i s k a n a u s t v a r j a l n e g a d u h a i n g a p o t i s k a v n e l j u b p o l o z a j h v a l e z n e o d v i s n o s t i .

Zavestno ali ne, naši osrednji kulturni organizaciji počenjata to, ker nista sposobni doumeti, do kod sega njihov domet oziroma v čem je razlika med pomenom politične podpore projektu in njegovo strokovno dovršeno izvedbo.

Zato se nasi ustvarjalni somesčani kaj neradi pogo-

vitev, tako da bi pritegnili k delu boljše in najustvarjalnejše moči med Slovenci v Italiji.

Večina takih moči je že zdavnaj usla ali pa je bila odpuscena. Nekateri so se vedno na (negotovem in revnem) plačilnem seznamu, ustvarjalno pa jih že zdavnaj ni

varjajo s slovenskimi ustanovami v Italiji (nekaj izjem, hvala bogu, je), saj iščejo pri nas ideje, naletijo pa le na tannanje nad zlo usodo in neprijetnim okoljem. Ker se na ta način ne da sodelovati (kako naj z menoj sodeluje clovek, ki ga najprej razorožim z občutkom krivde?), navezujejo stike kar neposredno s posameznimi slovenskimi ustvarjalci, ki ne nudijo ne denarja, ne solza, pač pa znanje in clovesko pozitiven naboj. To pa pomeni, da je kulturna politika s svojim zamejskim dvoglavim orlom dvakrat jalova: prvič, ker ni sposobna razvijati plodno sodelovanje z ustanovami v Italiji in v Sloveniji, se manj pa posredovati političnemu sogovorniku, recimo v matici, realne razsežnosti tukajšnjih kulturnih potreb: drugič, ker ni znala vzpostaviti dialoga z ustvarjalnostjo in se lahko pogovarja le se z določenim številom povprečnezev, ki se s svojim delom ne morejo predstaviti ne v Italiji, ne v Sloveniji: potrjujejo se lahko le v mejah

»blatnega dola«. V tem kontekstu se vse polemike okrog Glasbene maticе, gledališča in tudi Primorskega dnevnika (ki sodijo v kulturno ponudbo nase skupnosti in nikakor ne v politično) zdijo smešne in tragične obenem: do onemoglosti se potegujejo za lupino, namesto da bi skrbeli za lastno prekrva-

Ivan Verč

Na slikah: pod naslovom palača Economio, v kateri bo razstava o Sodobni slovenski likovnosti (foto KROMA), levo zgoraj ilustracija Mikulasa Rachlika in levo spodaj Vojko Cesar (na sredi) v pihalnem triu (foto KROMA).

KAJ JE PISAL PRIMORSKI DNEVNIK PRED 50 LETI

V bran s krvjo

Slovesna proslava Bazoviških žrtev

Ze od druge ure naprej se je pomikala procesija ljudi po cesti iz Bazovice proti travniku, kjer je bil pripravljen velicastni oder za popoldansko slovesnost. Ob straneh odra se je razvrstilo 58 pevskih zborov. Nasa ukazeljna mladina je komaj cakala, da s svojim nastopom pred številnimi predstavniki oblasti in osemdesettisocglavo množico pokaze, česa se je naučila. Na vsakem koraku si lahko naletel na razgovor med starimi partizani in aktivisti, ki so se po dolgem času zopet nasli na tej velicastni manifestaciji primorskega ljudstva in se razgovarjali o dneih, ko so se preganjali kot divje zveri, skrivali po gozdovih in skalah primorske zemlje. Danasnji dan je v njih vseh vzbudil spomin na težke dni, na tiste tovarise in tovariseice, ki jih danes ni več med nami, ki so sledili junakom, katerih spomin obhajamo danes.

Svečanost v Bazovici

Spomin prvih borcev proti fasizmu bomo proslavili ob petnajstletnici njihove smrti s svečanostjo, ki bo imela sledeči spored: 1. V sredo, 4. septembra, ob 20.30 uri, bo spominska proslava s slovensko-italijansko kulturno prireditvijo v dvorani Teatro Fenice, Via Cesare Battisti v Trstu. 2. V četrtek, 6. septembra, ob 8.30 poklonitev delegatov in povabljenecv na grobu žrtev, ki so ga nasli sele letos pri Sv. Ani v Trstu. Odkritje zacasnega nagrobnega kamna in polaganje vencv. 3. V nedeljo, 9. septembra, ob 9. uri v Bazovici masa zadušnica in nato odkritje spomenika na moriscu.

Zunanji ministri petih velesil začnejo 11. septembra 1945 pogajanja na mirovni konferenci v Londonu. Usodnost teh pogovorov vpliva tudi na časopisno obravnavo dogodkov. Primorski dnevnik skuša vseskozi osveščati javnost in s tem doseči, da bi bil cimprej in v cimvecji meri spremenjen do Slovencev krivični red. Zato se zdi tudi izjemno občutena proslava bazovskih junakov manifestacija za dosego »s krvjo« prisluzenih pravic. Primorski duhovniki se neustrasno spet opredelijo za OF in novo družbeno ureditev, s katero zelijo enakopravno sodelovati. Celo F.S. Finzgar piše o nuji, da se Trst prikljuci novi Jugoslaviji. Razmere v Julijski krajini pa so še vedno napete. V Beneški Sloveniji strasijo fasistične skupine, ki s pretepi in izgoni preganjajo napredno usmerjene Slovence. Društva vabijo na mitinge in Prosvetna zveza prireja svoj prvi občni zbor. Otroci se vračajo iz kolonij v Sloveniji in se pripravljajo na začetek novega solskega leta. Drugi se v njihovem imenu borijo za dobro urejeno slovensko solo, toda kljub budnosti zasledajo mesta nadzornikov v Trstu in Gorici oblastem dopadljive osebe.

B.K.

Parijeve bande v Slovenski Benečiji

Saj bi verjeli »dobri volji« italijanskih zdravnikov, ce bi ne pričale o obratnem vesti iz Slovenske Benečije, kjer živi 45.000 Slovencev, ki so kljub silnemu 80 letnemu potujcevanju od strani italijanskih imperialistov in fasistov, ohranili slovenski jezik. Narodno osvobodilna borba je zdramila tudi narodno zavest slovenskih Benečanov, ki so po razpadu Italije sami prijeli za puško in odšli v partizane, da izzenejo s svojih tal okupatorja in domače fasiste. Borce, ki so se borili proti fasizmu in vse Benečane, ki so sodelovali s partizani, pa sploh vse protifasiste danes preganjajo fasistični elementi in ozopovske bande, ki vrsijo nad vsem beneskim svobodoljubnim ljudstvom silen teror in izvajajo nad njim nasilje, kakršnega so sposobni samo tisti, ki so več kot 25 let strahovali vse pošteno italijansko ljudstvo in hoteli iztrebiti iz Julijske krajine tudi ves slovenski zivelj. 22. julija t.l. so fasisti Bevsver Ivan, Drekonja Anton, Kvalica Gino, Sibav Jozef iz Srednjega v gostilni »Kurcelj« v Zamurju napadli tov. Pavša Marija, ga opsovali kot bandita, odvlekli na cesto in ga tako pretepli, da se 8 dni ni mogel ganiti. Zdravnik Franko, fasist iz St. Petra ob Nadizi, ni hotel zdraviti pobitega tova-

riša in ga spraviti v bolnico. Tudi mati in zena tov. Pavša nimata miru. Po cestah in kjerkoli ju dobijo, ju zmerjajo kot izdajalki, pljuvajo nanju in jo oblivajo z vodo. V St. Lenart se je vrnil na svoje staro mesto znani fasistični župan, skvadrist Pensa, kateri je odredil, da se izzenejo iz občine vsi, ki so pomagali partizanom. Vsako pritozevanje pri karabinjerjih naleti na gluha usesa. V več primerih pa so prav karabinjerji, ki hujskajo ljudstvo proti tistim, ki so sodelovali s partizani. Taka je danes svoboda v krajih, ki so pod italijansko »demokracijo« oblastjo. (5.9.1945)

PRIMORSKI DNEVNIK Glasilo osvobodilne fronte za slovensko primorje. Vstala Primorska si v novem življenju z dvignjeno glavo korakaš v nov čas. Vstajenje Primorske

Krvni davek Julijske Krajine

V času oborožene borbe proti nemško-italijanskim fasističnim zavojevalcem je v Julijski krajini pomrlo ali bilo ubitih 42.800 prebivalcev. V zaporih, internaciji in koncentracijskih taborišcih je bilo iz teh predelov 95.460 prebivalcev. Na ozemlju Julijske krajine so fasistični zavojevalci požgali in popolnoma uničili 19.357 zgradb, poškodovali pa 16.837 zgradb. Že leta 1942. so italijanski fasisti vršili požige celotnih vasi v teh krajih. (16.9.1945)

Slovensko šolsko vprašanj v Primorju

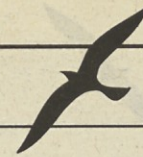
Nič ne prikrivamo, da je g. Simoni napravil najboljši vtis na zastopnike našega ljudstva, ko jim je podal načela, ki ga bodo vodila pri reševanju solskega vprašanja. Priznal je tedaj, da je fasizem uničil slovensko solstvo v nekdanji Julijski krajini, obljubil je, da ga bo vzpostavil in prav posebno negoval. Ko je g. Washborne, zaveznikiški prosvetni referent za vso Italijo, opisal g. Simonija kot odličnega vzgojitelja in solskega organizatorja v Laciju ter ponovno vprašal, ali bo na stališče slovenskega in hrvatskega ljudstva vplivalo dejstvo, da je g. Simoni sin italijanskih staršev, je dobil zagotovilo, da nimamo predsodkov, saj je soglasje med nami in italijanskim antifasističnim ljudstvom najprisrčnejše. Edino, kar bo merodajno za nas tako so zatrdili naši zastopniki tedaj - bodo Simonijeva dejanja. Romana fidesi G. Simoni ni drzal svojih obljub, zavrzel je misijo, ki jo je prejel od zaveznikiških oblasti in se vrnil k Gentiliju na fasistično crto. (16.9.1945)

Program Z.V.N. glede slovenskih šol

Pri »Zaveznikiški prosvetni upravi« se je vršil 7.9. t.l. 1. sestanek, ki ga je sklical zaveznikiški prosvetni referat zaradi otvoritve slovenskih sol in namestitve slovenskega učiteljstva v Trstu in okolici. Sestanka se je udeležilo nekaj slovenskih učiteljev in dva kateheta. Na dnevnem redu je bilo vpisovanje uencev v osnovno in srednjo solo, opravljanje sprejemnih izpitov in razna navodila. Razen g. prof. Simonija in superintendenta g. Rubinija je bil navzoč referent in tolmac dr. Srečko Baraga, ki je podal poročilo o predpripravah za otvoritev slovenskih sol v Trstu in okolici. Iz njegovega poročila posnemamo: 1. Upravljanje slovenskih sol se bo vršilo na način, ki ga določajo italijanski zakoni za italijansko solstvo. II. Učni program bo obsegal v glavnem italijansko zgodovino. III. Ze od prvega razreda dalje se bo poučevala italijanscina obvezno. IV. Kot učne knjige bodo služili predvsem prevodi iz italijanskih ali angleskih knjig. V. Za učiteljstvo so se pripravljene neke brosure, iz katerih se bodo poučili o najvažnejših pridobitvah na polju vzgojstva. VI. V Barkovljah ne bo vpisovanja uencev, ker baje ni primerne prostora. VII. Za pouk se bodo smele uporabljati učilnice v obstoječih solskih poslopih, ki so sicer last Italije in so tu italijanski zakoni. (14.9.1945)

Ovire pri vpisovanju v srednje šole?

Zaveznikiška vojaška oblastva v Trstu vpisujejo dijake le v klasično gimnazijo. Ljudje se začudeni in ogorceni vprašujejo, zakaj zavracajo vpisovanje v vsako drugo vrsto srednje sole, ko je zaveznikiški referent G. Simoni obljubil, da bomo dobili Slovenci toliko srednjih sol, kolikor jih bomo stvarno potrebovali. Prvotno se je vpisovanje vršilo v vse vrste srednjih sol. Cemu se je sedaj to spremenilo? Ker je bila nad drugi strani tudi podana izjava, da se izvršuje to vpisovanje le v statistične namene, se začudeni vprašujejo, zakaj se popis ne izvršuje za vse tipe srednjih sol, da bi iz natančnega popisa lahko pregledali, koliko je dijakov za vsako poedino vrsto srednje sole. (2.9.1945)

Iz naroda za narod!

Ob 90. obletnici shoda narodno-radikalnega dijaštva v Trstu

Od 5. do 8. septembra 1905 se je v Trstu odvijal prvi shod slovenskega narodno-radikalnega dijaštva. O tem dogodku je obširno poročala tržaška Edinost, in sicer že pred pričetkom samega srečanja. V Edinosti, ki je izšla 4. avgusta 1905, zasledimo tudi novico, da je o shodu pisala tukajšnja "Slavenska Misao", in sicer na zelo pohvalen način:

»Naša omladina misli na Trst, na naše slovaško morje, na našo orjasko borbo z dvema neprijateljema, ki jim pomagajo tri države. Se li je moglo izbrati primernejše mesto, nego je to naše za sedež dijaškemu sestanku? Trst, morje adrijsko, morata biti naša idejala in prizadevanja. Tu je naša dediščina, ali mi nismo na njej tujinci, suznji. Delali smo in živeli za druge, za svoje sovražnike. Ne več tako! Spoznavajmo se, proučimo svoje potrebe, navdušimo se za sveto borbo! Pozdravljena, omladina naša, na obalih sinjega Jadrana!«

Podpora shodu, ki ga je nudila "Edinost" se ni omejila samo na ponatis pohvalnih poročil oziroma posredovanju informacij o samem shodu. Na straneh "Edinosti" so priobčili tudi prošnjo za posredovanje sob za udeležence shoda

»...zato se obračamo do-

spostovanih slovanskih rodbin v mestu in spodnji okolici, da bi za one nij po možnosti dale sob, oziroma postelj na razpolago. Dotične prijave naj se pošiljajo gospodu dr. Otokarju Rybaru, odvetniku, via S. Spiridione.«

(Edinost, 12.8.1905)

Stirinajstega avgusta je "Edinost" objavila proglas pripravljalnega odbora, v katerem se je narodna radikalna struja predstavila slovenski javnosti pred shodom, in sicer s krajsjo predstavitvijo do tedaj opravljenega dela ter s programom trzaskega shoda.

»Cetrto leto ze tece, odkar je narodno-radikalna struja stopila v slovensko javnost. Rodila jo je nezadovoljnost. A ker so se njeni pristaši trudili z vsemi močmi, da ji vcepijo kakor svojstvo, da si množi skupnih pozitivnih teženj in si ustvari kar možno pozitivnih vezi, zato ni prenehala,

kakor premnoge druge struje pred in poleg nje, ki jim je glavni družeci moment negativen. Dasi tem bolj utrdimo skupne težnje, t.j. program, da se naša že velika skupina spozna v delu, da se vzbudi za organizacijo potreben cut in smisel za one skupne težnje, sklicujemo prvi shod narodno-radikalnega dijaštva v Trst. Rodoljubno trzasko Slovenstvo nas vsprejme z odprtimi rokami. Malokje vedo tako dobro ceniti, da je treba Slovincem mnogo, in sicer izobrazene, dalekozirne inteligence. Mi pa poznamo prav dobro znamenitosti Trsta ter vemo, da bodo za dijaštvo vtisi, ki jih ponese v korist svojemu duševnemu obzorju in energij iz Trsta, neizbrisni.

Naš shod se bo vršil od 5. do 8. kimavca v trzaskem "Narodnem domu" po naslednjem redu:

v torek, 5. zvečer ob 1/2 9. uri priredimo trzaskim Slovincem predavanje o Prešernu (s skioptičnimi projekcijami)

v sredo, 6. zjutraj ob 9. uri otvoritev, konstitucija plenarnega shoda in odsekov.

I. predavanje o slovenskem vseučilišču.

Teoretska predavanja: 1. Pojediniec-skupina. Pozitivna etika. Znanost-verstvo. 2. Nacelo evolucije, dela,

samopomoci. 3. Narodnost-no vprašanje.

Delo shoda razdelimo v stiri odseke, ki bodo po možnosti zborovali tako, da bo mogoče prisostvovati vsem.

Popoldan:

A) Odsek za materijalno stanje slovenskega dijaštva s stiri referati; predlogi

B) Odsek za ljudsko izobrazbo: 1. Referati ferijalnih društev, 2. Referat o predavateljstvu; 3. Reerat o knjižništvu; 4. Predlogi

V četrtek, 7. ob 8. uri zjutraj:

C) Odsek za dijaško izobrazbo: 1. Položaj slovenskega dijaštva z ozirom na izobrazbo. 2. Delo srednje sole. 3. Slovenski dijak in visoke sole. 4. Naloge naših akademskih društev. 5. Predlogi

Popoldan:

D) Organizacni odsek, zvečer komerz

V petek, 8. ob 10. uri popoldan: Plenarno zborovanje. Poročila in resolucije predlagane od odsekovih načelnikov.

Popoldne ob 4. uri: Veliki javni ljudski shod z naslednjim dnevnim redom: 1. Trzasko solstvo slovenske srednje in visoke sole 2. Kaj je in bodi Trst Slovenstvu?

V primernem času si bomo gledovali Trst in bližnjo

okolico. Korporativno si ogledamo:

1. Arzenal avstrijskega Lloydja
2. Stabilimensto tecnico
3. Tovornice v Skednju
4. Zoološko stacijo.

Iz načrta razvidite, da bo delo onih, ki bodo shod pazno zasledovali, precej naporno. Zato naj bi govorili vsi govorniki le po dobrem premisleku stvarno in jasno. Tako bo zagotovljeno, da bo shod ne samo zbiral dosedanje naše pridobitve, ampak jih tudi pridene novih produktivnih idej. Na shodu vabimo vse svoje slovanske prijatelje, da nam pošljejo, ako ni drugače, vsaj svoje delegate. Slovenski srednjesolci nam bodo prisrcno dobrodošli. Kar gradimo in zbiramo, vse velja povzdigi slovenskega dijaka, da bo vsaka naslednja generacija mogla stati višje, opiraje se na pridobitve prednikov in prinese v dediščino novih idej.

Narodno-radikalni akademiki naj premagajogmotne ovire in naj polnostevilno nastopijo v Trstu. Da nam tudi drugi slovenski inteligenti, ki simpatično sledijo napredovanju slovenskega dijaštva, izkazuje čast s svojo prisotnostjo, je naša iskrena želja.«

Poziv pripravljalnega od-

bora je bil sicer naimenjen, kot tudi sam shod, vseslovenski (in celo vseslovaški) javnosti, vendar iz nje ga izstopa eno izmed najbolj perečih vprašanj trzaskih Slovencev, in sicer vprašanje slovenskega solstva v Trstu.

Dijaski shod in veliki javni ljudski shod sta bila kot nalasc, kot ugotavlja "Edinost" tik pred zacetkom shoda, 4. septembra 1905, za določitev za prvo točko dnevnega reda

»staro, a se vedno nereseno slovensko solsko vprašanje. Poleg govora o slovenskem vseučilišču in slovenskih srednjih solah, se ima kaj posebno razpravljat življenska potreba trzaskih Slovencev, naše ljudske sole, ki je ravno sedaj, ko se vrši vpisovanje otrok, zelo vazno vprašanje.«

Italijanski del mesta je prav v tem času ponovno postavljaj osrednjim avstrijskim oblastem zahteve po italijanski univerzi v Trstu. Tudi o tem vprašanju so razpravljali na shodu narodno-radikalnega dijaštva.

Peter Rustja

Na sliki Narodni dom, kraj shoda slovenske mladine.

Ko so Rubije živele v funkciji gradu (2)

Rodbina Bianchijevih izhaja iz Veneta in Leonhardov oče je bil posestnik v kraju Mogliano Veneto. Njegova potomkinja, grofica Marija Terezija Rosetti De Scander (za ozje prijateljke Sitty) mi je v tej zvezi nedavno tega povedala, da se je Leonhardov prednik, general v avstrijski vojski, proslavil leta 1815 v bojih proti Napolitancem v bližini Capue. Tu je umestil svoj stab v vili, ki je bila last neke družine Lanza. V priznanje za njegove zasluge so generalu Bianchiju po sklenitvi miru podelili naslov »baron Casalanza« in podarili vilo. Leonhard pa se je pozneje raje odločil za naše kraje ter se med nekim potovanjem ali izletom ob Vipavi kot rečno zagledal v Rubije. Kot nalasc pa je rodbina Coronini-Kromberk, lastnica gradu, ki je potrebovala finančna sredstva za nekatere druge svoje podvige na Goriškem, prav tedaj postavila na prodaj svoje imetje ob spodnjem toku Vipave. Baron Leonhard Bianchi se je prijavil kot zainteresiran kupec in po daljšem pogajanju 27. marca 1872 podpisal kupno pogodbo. Za koliko so Coroninjevi odstopili grad in sosesčino novemu lastniku, ni znano, starejši ljudje v Sovodnjah pa omenjajo kot najbolj verjeten znesek 50.000 zlatnikov.

Po pripovedovanju domaćinov iz Rubij, Gabrij in Sovodenj, je bil grad tudi ob preho-

du pod novo rodbino precej zanemarjen in potreben raznih popravil. V Rubijah je bilo tedaj več kolonov in spolovinarjev, ki so na podlagi pogodb, sklenjenih se z rodbino Coronini-Kromberk, upravljali posamezne dele rubijskega posestva. Tako sta Anton in

placati za murve (takrat so tudi v teh krajih gojili svilo-prejko) po 25 forintov in 20 soldov na leto, namesto »robote« (tako v pogodbi) pri pravljanju cest pa ga je dogovor bremenil se z 1 forintom. Pogodba je napisana v italijanscini, v veljavi pa je ostala od leta 1868 do leta 1915, se pravi tudi po tem, ko je posestvo od Coroninijevih prevzel baron Bianchi. Zadnja beležka nosi v pogodbeni knjigi datum 10. marca 1915 in se glasi: »Danes je Petejan izročil 40 jajc«. Pogodba je torej veljala skoraj vse do vstopa Italije v prvo svetovno vojno.

Baron Leonhard Bianchi je bil za časa svojega gospodovanja v Rubijah vsestransko aktiven in je na posestvu uvedel marsikatero izboljšavo in novost, hkrati s tem pa razširil vpliv gradu na širšo okolico. Tri leta (od 1905 do 1908) je bil zupan občine Sovodnje in je tudi v tem svojstvu med drugim poskrbel, da so Gabrije in vrh dobili solo, Sovodnje pa občinsko hiso. Speljal je nove ceste in dosegel, da so na železniški progi Zagraj-Gorica, uredili postajo »Rubije-Sovodnje«, na kateri so se ustavljali ne le redni, temveč tudi brzi vlaki. Po nacrtih železniške uprave bi morali postajo urediti pri Sovodnjah, baronu, katerega vpliv je očitno segal vse do Dunaja, pa je uspelo vsiliti svojo »varianto«. Dne 6. januarja 1889 je na postaji iz nepoznatih razlogov iztiril tovorni vlak, kar je seveda priložilo na kraj številne domaćine. Zlobneži naglasajo, da so radovedni Rubijci in Sovodnjenci na kraj pritekli tudi zaradi tega, ker se je v nekem vagonu poskodovalo tudi nekaj sodov, polnih vina. K sreči pa se je vse izteklo le v gmotno škodo.

Nize ob Vipavi je baron v tistem času prevzel tedanji stari mlin, ga razširil in opremil - danes bi rekli - z najsodobnejšo tehnologijo, tako da je s svojo kvalitetno moko prodrl (z izvozom prek trzaskе luke)

celo v Egipt. V ta namen je baron postavil tudi večje skladišče za moko v Gorici. Delovodja v mlinu je bil domaćin Gregor Mreule. V času do izbruha prve svetovne vojne so se v Rubijah razvile se razne druge gospodarske in zlasti rokodelske dejavnosti, pri ka-

terih je imel grascak glavno besedo. V tej zvezi se posebej omenjajo kovacija, furmanstvo, konjereja, gojenje sviloprejke, itd. Domaćini sploh poudarjajo, da so tedaj Rubije živele v funkciji gradu.

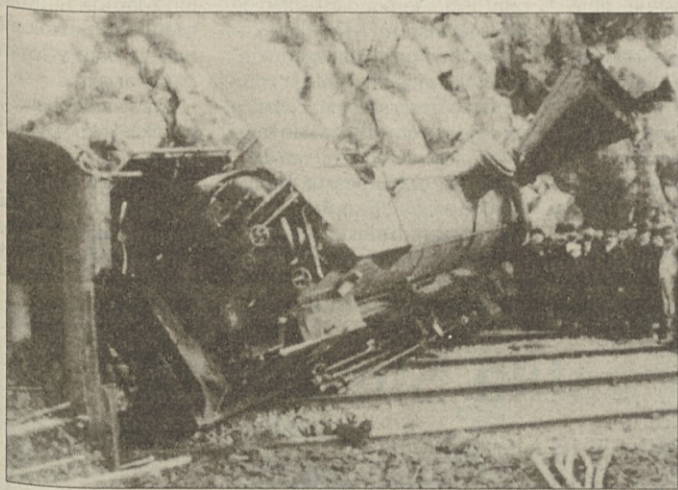
Namesto lesenega mostu čez Vipavo, ki so ga menda

zgradili Francozi, e dal baron postaviti železen most, na katerem so vse do prve svetovne vojne pobirali mostnino. Za vsak voz zita ali moke, ki je sel čez most, je bilo treba plačati določeno davščino. Marsikdo v Sovodnjah in v Rubijah se spominja »strangrca« Marije, ki je svoj čas kasirala mostnino in dvigala zapornico, zal pa se nihče več ne spominja natanko, koliko je bilo treba odsteti za prehod. Menda en krajcar.

Vodo za potrebe gradu so dotlej crpali iz globokega vodnjaka v parku, cementni bazen nad gradom pa so polnili s tem, da so nosile vodo v vrčih iz Vipave. Leta 1878 so grascaki speljali iz reke v grad manjši vodovod. V zvezi z vodnjakom, v katerega se se danes steka živ studenec, velja omeniti, da domaćini radi pripovedujejo, da je povezan direktno z grajskimi kletmi po podzemnem hodniku, tako da bi se oskrbovanje z vodo lahko nemoteno opravljalo tudi v primeru obleganja. Govori se tudi, da so nekaj let po koncu prve svetovne vojne, ko so vodnjak opremili z motorno crpaliko in očistili njegovo dno, naleteli na okostje avstroogrškega vojaka, ki se je vse dotlej namakalo v vodi, ki so jo pili in uporabljali za kuho v gradu.

Elio Fornazaric

(Se nadaljuje)

Na slikah:

Pod naslovom: Rubije pozimi pred prvo svetovno vojno. Desno od mostu čez Vipavo stavba mlinskega kompleksa, pred katerim se zaradi kontrasta s snegom lepo razločujejo mlinska koleša. Vidna je tudi "stranga" na mostu, kjer je "Marija Strangrca" dolga leta pobirala mostnino. (Zbirka Flavio Mozetič)

Zgoraj: Iztirjen vlak na rubijski postaji. Do nezgode je prišlo 6. januarja 1889. (Foto iz arhiva sovođenjske občine)

Desno v sredini: Perice ob Vipavi ob prehodu v 20. stoletje. Reka je bila tedaj še kar čista in primerna tudi za kopanje. (Zbirka Miro Kuzmin)

Desno spodaj: Bianchijeva družina pred gradom-slika je bila posneta ob Veliki noči 1906. Stiri leta po smrti začetnika "rubijske baronije" Leonharda. (Zbirka Miro Kuzmin)

Blaz Cian upravljala tako imenovano Brajdo, svet med cesto v Rubije in Vipavo sta obdelovala Anton Cotič in Josip Peatean, polja, ki se raztezajo v smeri proti Gabrijam Franc Ferligoj, itd.

Te pogodbe so po svoje kar zanimive in nam nudijo zgovoren prikaz tedanjega življenja v teh krajih, hkrati s tem pa tudi osvetljujejo socialna razmerja med gospodvom in kmečkim prebivalstvom. Bruno, znani upravitelj gostilne »Rubijski grad«, hrani na roko pisano pogodbo, s katero je grof Coronini-Kromberk leta 1868 oddal »v najem« domaćinu Jozefu Petejanu hiso v Rubijah, označeno s stev. 17, pripadajoča gospodarska splotja in zemljo. V resnici je slo za pravi kolonat, saj je bil Petejan dolzan grascaku na leto poleg običajne najemnine se 36 polovnikov zita (polovnik = 25 kg), polovico pridelane vina in tropin, 4 purane, 4 kopune, 4 kokosi, 6 pišcet in 40 jajc (slednja je moral izročiti ob Veliki noči). Poleg tega je moral opraviti brezplačno za gospodarja po 36 voženj in

Zadnja priložnost za mir

Hrvaška »maksimalna fleksibilnost« le še do 30. novembra, potem pa bo vojska »izpolnila svojo nalogo«

ERDUTSKA
POGAJANJA
O VZHODNI
SLAVONIJI

Zgodilo se je prvič, da niso Hrvati rekli za nekaj, kar so uspešno opravili, da je zgodovinsko. Gre za sestanek hrvaškega državnega odposlanstva pod vodstvom Hrvoja Sarinca z vodji lokalnih Srbov iz vzhodne Slavonije, ki je bil pretekli torek (3. oktobra) v Erdutu (na skrajnem vzhodu Republike Hrvatske). Ta sestanek pa sta namesto hrvaške oblasti označili za zgodovinskega dve mednarodni avtoriteti, ki sta ga sklicali - ena predstavlja ZN, druga pa ZDA. To sta Thorvald Stoltenberg, soproedsednik mirovne konference o nekdanji Jugoslaviji (ICFY), in ameriški veleposlanik na Hrvaskem Peter Galbraith, ki sta tudi v posebni izjavi po erdutskem sestanku ugotovila, da je šlo za zgodovinski dogodek.

Spomnila sta, da so se prvič srečali predstavniki hrvaške vlade in lokalni srbski vodje iz vzhodne Slavonije, in sicer v prizadevanjih, da bi dosegli mir ter se dogovorili glede dokumenta z naslovom Temeljna načela dogovora o vzhodni Slavoniji, Baranji in zahodnem Sremu v enajstih točkah. Ta dokument, ki sicer se ni podpisal, je razdeljen v dva dela; prvi govori o prehodnem obdobju za vzhodno območje Hrvaške pod nadzorom mednarodnih sil, drugi pa o zaščiti človekovih pravic. V bistvu gre torej za življenje Srbov na hrvaškem ozemlju, in sicer ob spoštovanju človekovih pravic. Za to bo potrebno nadaljevali težavna in temeljita pogajanja. Prvo po Erdutu bo že jutri, v ponedeljek, 9. oktobra, v ameriskem veleposlanstvu v Zagrebu. Vsi namreč soglasajo, da predstavlja dogovorjenih enajst točk temeljnih načel za doseg dogovora »opeke«, ki jih bo sele potrebno vgraditi v večjo »hišo« splošne mirne resitve, ki jo kot neka-

ksen mozaik za zdaj z uspehom sestavlja predvsem ameriška diplomacija z »balkanskim maratonom« Richarda Holbrooka. Peter Galbraith opozarja, da je to zadnja priložnost za doseg miru, ki bo trajala se nekaj časa, ter da je Erduški sporazum pogoj za resitev, ki jo mednarodna skupnost zagovarja že dolgo.

Vsem je namreč jasno, da je Hrvaška z vojaškima akcijama Blisk in Nevihta prišla do svojih ozemelj v osrednjih delih in zahodni Slavoniji, ne pa tudi do prebivalcev, ki so tu živeli stoletja. V svetovnih medijih (npr. v milanskem Il Giornale) že citirajo besede zlobnih analitikov, da je »Tudjman uresnil tisto, kar ni zmozel ustaški poveljnik Ante Pavelić: ustvariti državo brez Srbov«. Eden najbolj strupenih strankarskih kritikov zdajsne hrvaške oblasti, predsednik Socialdemokratske unije (SDU) Vladimir Begić, pa dobesedno pravi: »Sram me je zaradi tistega, kar se dogaja po Nevihti, ko je vse požgano,

Tudi nenehni ogorčeni protesti hrvaških pregnancev so vplivali na odločitve Franja Tuđmana (Foto: Romeo Ibršević)

oropano in uničeno, da se ljudje, ki so pobegnili, ne bi imeli kam vrniti... Nasi vodje, ki so to naredili, so pokazali, da se Balkan ne končuje pred predzidjem Balkana, kot pravi

predsednik Tuđman, temveč na mejah Madžarske, Avstrije in Slovenije.«

Zdi se, da se skuša po Bebičevem »receptu«, po katerem bi bilo potrebno t.i. Krajino

osvojiti ne z vojsko, temveč s kavbojkami in rockovsko glasbo, kakor je bil podrt tudi berlinski zid, ravnati tudi mednarodna skupnost z ameriško mirovno pobudo za vzhodno Sla-

vonijo, Baranjo in zahodni Srem. Predstavniki hrvaških oblasti podpirajo to z besedami, da kaže hrvaška stran v začelih pogovorih z lokalnimi Srbi iz vzhodne Slavonije »maksimalno fleksibilnost«. Ta ne bo trajala v neskončnost, temveč do 30. novembra, ko bo prenehal zdajsni mandat mirovni sil na Hrvaskem. Do tega roka mora biti podpisan - pravijo na Hrvaskem - trden sporazum o mirni reintegraciji vzhodne Slavonije, Baranje in zahodnega Srema v državno-pravno sestavo Republike Hrvatske. Če se to ne bo zgodilo, se bodo uresničile besede, ki jih je po avgustovski Nevihti izrekel hrvaški obrambni minister Gojko Sušak in ki jih je nekajkrat potrdil tudi Tuđman, in sicer, da bo hrvaška vojska izpolnila svojo nalogo tudi na tem območju, tokrat hitreje kot v akciji Blisk, ko je bila osvojenah zahodna Slavonija. Pri tem Hrvaške ne vznemirja opozorilo, da bi se zaradi akcije hrvaške vojske morebiti vključila v vojno tudi Srbija. Zdi se, da je srbski predsednik Milošević odstopil od »velike-male« Srbije (kot je rad govoril hrvaški pogajalec Sarinć) ob Donavi v vzhodni Slavoniji. Tudi ameriški veleposlanik Galbraith namreč meni, da so Srbi doumeli, da je to njihova zadnja priložnost za doseg miru in da ne bi prislo do novih bojev. To kažejo skozi realistično očeno, da jim je najbolj bistveno uresničiti blaginjo ljudi na njihovem območju v vzhodni Slavoniji - je pojasnil Galbraith in poudaril, da so se srbski pogajalci lotili pravih vprašanj: kakšna zagotovila jim lahko nudi Hrvati in mednarodna skupnost, da bodo lahko se naprej mirno živeli na Hrvaskem. Ni torej dvoma, da je slednjic »vrzeta rokavica« za zgodovinski sporazum o koncu vojne.

Gordana Gorjak

NOROST S PREMISLEKOM

Stambolić ni verjel, da bi ga Milošević lahko izdal

Srbski partijski krogi so se raje odločili za malo znanega Miloševića, kot za težavnega Ivana Stambolića, danes to mnogi obžalujejo

Prijateljsstvo v politiki traja le tako dolgo kot skupni interesi

»V politiki ni prijatelj in sovražnik, le interesi so večni.« Ta krlatica je pravzaprav sporočila knjige Pot v brezpotje, ki jo je javnosti pred kratkim ponudil Ivan Stambolić, nekdanji »nedotakljivi st.1« v Srbiji, zdaj pa vodja Jugoslovanske banke za mednarodno sodelovanje. Pot v brezpotje je pravzaprav zbirka Stambolićevih odgovorov na vprašanja Slobodana Inića, ki naj bi osvetlila čas ustoličenja Slobodana Miloševića in obdobje osme seje srbskih komunistov septembra 1987.

Knjiga, ki se po ocenah javnosti bere kot srhljivka, je le eno v vrsti pričevanj o obdobju političnih prevratov v Srbiji. Bralcu ponuja razlaga, ki so v Srbiji že leta »javna skrivnost« in se mu pripočeva z zacinjjenimi drobtinicami o osebnosti in delu Slobodana Miloševića, kadrovske politiki in uvodu v razpad Jugoslavije.

Milošević je kot politični ljublj-

nec Ivana Stambolića spaval na površje, zahvaljujoč nenapisanemu pravilu, da »aktivni prvi človek partije vedno sam izbira svojega naslednika. Če ne bi imel te moči, morda celo dolžnosti, Milošević ne bi bil izvoljen na moje mesto,« trdi Stambolić. Hkrati ocenjuje, da je Milošević »usodna« kadrovska resitev, »prihod Nikole Ljubicića iz JNA na jugoslovansko politično

prizorišče pa »smrtonosna«. Mimogrede, tudi Ivan Stambolić je bil eden izmed tistih, ki so pripomogli k ojačanju političnega vrha Srbije s prihodom generala Nikole Ljubicića. Kasneje se je izkazalo, da je bila ta poteza le ena izmed tistih, ki so Miloševiću omogočile, da je okrog sebe zbral ljudi, ki so delovali njeemu v prid, ali pa ga vsaj niso ovirali. V Stambolićevih pričevanjih o »nastajanju Miloševića« se pojavljajo tudi mnogi drugi politiki takratne dobe, med njimi tudi človek s srbskega in federativnega partijskega vrha Dragoslav Draža Marković. Marković je takrat veljal za enega izmed Miloševićevih protikandidatov, predvsem zaradi »demokratsko sirsih osnov«.

»Spominjam se, kako se je Milošević razburil, ko je slisal za možnost, da bi za predsednika partije kandidiral več kandidatov. Ni govora! Nikakor se ne strinjam! Hecem biti edini kandidat!«, razlaga danes Stambolić. Iz pričevanj Draže Markovića o lastni kandidaturi lahko izvidimo, da se Stambolić o namestitvi Miloševića ni odločal sam, temveč pod vplivom Petra Stambolića. Glede na komentarje Draže Markovića se je jugoslovanski CK SK odločal za linijo manjšega odpora in tako sprejel relativno neznanega Miloševića, ki je predstavljal »manjše zlo« kot Ivan Stambolić.

V pričevanjih Stambolić trdi, da je Draža Marković - »star lisjak« vedel o Miloševiću stvari, ki jih drugi niso, in da Milošević morda ne bi bil izbran, če bi Draža takrat pove-

dal vse, kar ve. Na ta Stambolićev poskus samoamnesticke je Marković odgovoril s trditvami, da je tedaj storil in povedal vse, kar je vedel in znal, da bi le preprecil Miloševićev vzpon. Istočasno zanika sumničenja, da so bile njegove sorodstvene vezi z Miloševićevim soprogo Miro Marković (hčerko Dražinega brata Mome Markovića) povod za bliznja poznanstva z Miloševićem. Marković pravzaprav trdi, da je bil prav Ivan Stambolić tisti, ki je kot pristni družinski prijatelj vedel mnogo več, hkrati pa ni verjel, da bi Milošević lahko »izdal« prijatelja. Kakorkoli že - izbran je bil Milošević.

Stambolićev pogled nazaj je strnjen v teje izjavi: »S to politiko je Milošević prišel na oblast, potem se je locil od politike porok in prevzel politiko srbskih velikonacionalistov, razbil Jugoslavijo in vstopil v vojno. Zdaj je sprejel mednarodno politiko in se zavzema za mir! Milošević ni nikoli imel svoje politike - tuje politike so si lastile njega. Edina politika, ki je bila ves čas njegova, je tista, ki si prizadeva obrzati oblast.« Stambolić meni, da je Milošević vse od neuspelega »mitinga resnice« v Ljubljani doživljal le se poraze.

Osma seja, preobrat v politiki Srbije, predstavlja hkrati tudi konec Stambolićeve politične kariere. Danes je mnenja, da je bila osma seja »uradna potrditev simbioze stalinstov in nacionalistov«, kjer so »stalinisti v svoje programe privzeli nacionalistične parole in programe... in v nacionalističnem galopu zdrve-

Velimir Ilic, AIM

Jedre ženske seksajo bolj pogosto od suhic

Po magičnem seksu se človek počuti, kot bi imel krila, je odlično razpoložen

Telesna aktivnost in gibanje ugodno vplivata tudi na nežnost, ljubezen in spolnost, saj pospešujeta izločanje spolnih hormonov (predvsem moške inženice testosterona, ki je odgovoren za jačanje libida, potence, spolne moči in želje po ljubljenju pri obeh spolih). Obenem pa fitness botruje tudi pojačanemu izločanju endorfinov (t. i. enodgenih opiatov, telesu lastnih hormonov sreče, med katerimi je najbolj znan serotonin), ki povzročajo sproščenost, navdušenje in dobro razpoloženje, dajejo občutek sreče in blazijo bolečino (naravni endogeni, organski analgetiki).

Fitness pomaga tudi k lepi, jedri, skladno oblikovani in cvrsti postavi, kar prav tako spodbudno deluje na ljubezen in erotiko, saj zapeljivo estetsko telo spodbuja spolno slo in željo po ljubezni. Skupina in angleških znanstvenikov je v sodelovanju s svojimi ameriški kolegi nedavno ugotovila, da ženske s poudarjenimi oblinami kljub kakemu odvečnemu kilogramu delujejo na nasprotni spol bolj privlačno in seksi. Tako naj bi bile bolj aktivne v postelji, obenem pa njihova erotična telesna konstitucija nudi več užitek obema partnerjema. Suhice imajo namreč v organizmu manjšo količino estrogena (ženski spolni hormon, ki se med drugim kopiči tudi v podkožnem mascevu), obenem pa s svojimi skromnejšimi oblinami delujejo pogosto manj privlačno na partnerja. Praviloma pa je za malce bolj polne in jedre predstavnice nežnejšega spola (med katere nikakor ne uvrščamo zalitih debelusk s celulitičnimi okroglinami) značilen tudi mo-

čnejši in prijetnejši erotični naboj. Omenjene ženske pogosteje seksajo, obenem pa v postelji tudi veliko bolj uživajo ter se zabavajo in sprostijo kot njihove pretirano vitke sovrstnice.

Fitness pospešuje zdravje in vitalnost, prav tako pa tudi ljubezen in seks vplivata na boljše zdravje in počutje. Seks je veliko bolj priporočljiv in koristen kot umetni medikamenti. Namesto tablet, kapsul in praskov strokovnjaki človeku pri glavobolu, nespečnosti, stresu, nervozni in vegetativni distoniji upravičeno toplo priporočajo zvrhano mero seksualnega fitnessa. Dr. J.R. Couch, specialist iz Oklahome (ZDA), je raziskoval vpliv seksa na migreno in glavobol nasploh ter ugotovil, da je terapija z ljubečo spolnostjo pri 25% parov povzročila takojšnjo izgubo simptomov, pri ostalih 40% pa so se težave kmalu ublazile, umirile in postopoma izginile. Telesna ljubezen in seks povzročata sproščanje, izginotje napetosti, ki je posledica preobreme-

nitve in stresa, organizem se nanjo odzove s pospešeno produkcijo endorfinov (telesu lastnih opiatov), ki zbuja občutek sreče ter s svojim analgetičnim učinkom blazijo napetost in bolečino.

Priljubljena deviza: seks in sport

Nič cudnega torej, da sodobni hoteli, prestižna zdravilišca in ostale institucije namenjene vzdrževanju, ohranjanju in pridobivanju zdravja in vitalnosti, ponujajo svojim gostom in obiskovalcem magično formulo, ki se je v obliki priljubljene devize seks in sport (sex & sport) rodila na drugi strani Atlantika. Omenjeni kombinirani trening nam na pragu tretjega tisoletja priporočajo internisti, sportni medicinci, ginekologi, seksologi, psihologi in njihovi kolegi ostalih specialnosti, ki si prizadevajo za dvig zdravja in dobrega počutja ljudi na našem planetu.

Rezultati poglobljenih znanstveno-statističnih raziskav pričajo, da so sportniki in telesno aktivni ljudje dvakrat bolj naklonjeni ljubezni in seksu kot njihovi lenobni, pasivni in sedentarni sovrstniki. Hkrati pa poudarjajo, da je rezultat, ki uvrsta telovadce med najboljše ljubimce, nogometase pa med sportnike, ki najpogosteje zatajijo v postelji, presenetil celo največje pesimiste. Nič bolje se ne godi niti vrhunskim sportnikom, ki zaradi preutrujenosti, pretreniranosti in preobremenjenosti pogosteje upravičeno veljajo za neprimerne in neperspektivne seksualne partnerje.

Navdušeni nad omenjeno ugotovitvijo, so se Američani odločili za razširitev raziskave ter na podlagi novih spoznanj, zanimivih ugotovitev in dobljenih podatkov nedavno izdelali top lestvico najbolj popularnega fitnessa, ki pospešuje spolno moč in libido. Moški in ženski organizem sta praviloma sicer v enaki meri naklonjena telesni aktivnosti in fitnessu, vendar pa se učinek različnih vrst sporta specifično odraža predvsem na predstavnikih istega spola. Zato so omenjeno lestvico izoblikovali ločeno za nežnejši in močnejši spol, pri čemer so pozitiven vpliv posamezne sportne aktivnosti na organizem določene spola numerično izrazili s seksualnim kvociantom (SQ), katerega srednja vrednost znaša med 96 in 104 enote (dobrih 50% populacije doseže omenjene vrednosti SQ).

Med predstavniki obeh spolov je trenutno izredno popularno drsanje na suhem (slaiding), sportna dejavnost, ki prihaja iz Amerike, pri kateri s posebnim obvalom z drsečo prevleko na podplatih drsijo po gladki ravni podlagi iz umetne mase. To drsanje zaradi izredne skladnosti gibov, relativno visoke porabe energije in ugodnega vpliva na organizem navdušenci upravičeno imenujejo kar fitness balet (ugodno vpliva na gibljivost sklepov, mišic in vezi, obenem pa jih pri tem ne obremenjuje). Pospešuje pa tudi krvni obtok, delovanje srca in dihal, hitrost presno-

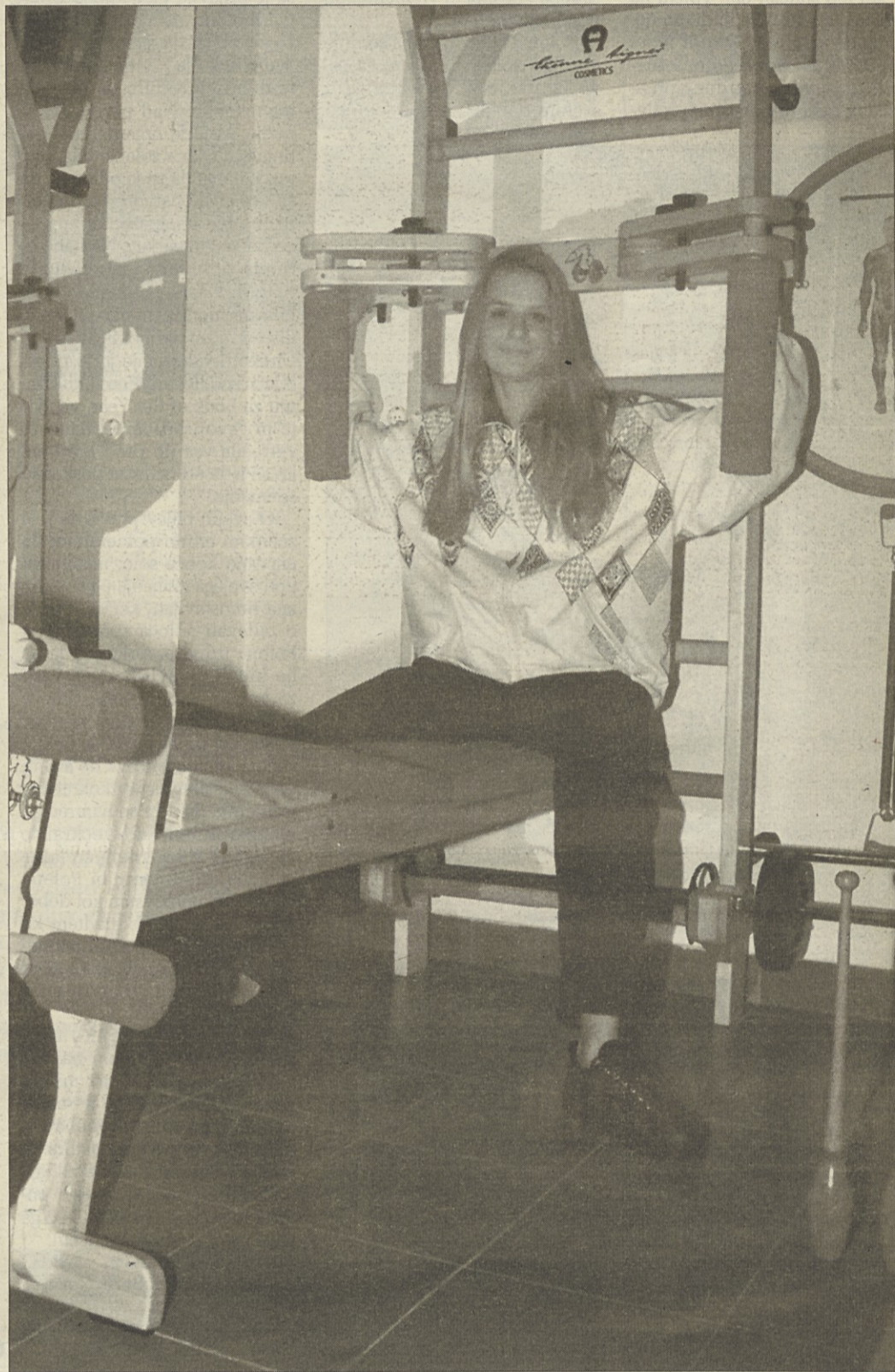

Foto: Barbara Reya

ve, metabolizem maščob, odplavljanje škodljivih produktov presnove pa seveda maščobnih blazinic in celulitnih oblog.

Vpliva fitnessa na spolnost so se v svoji poglobljeni multispecialistični studiji lotili strokovnjaki za sport. Rezultati raziskave, v kateri so se eksperti z Nove celine na željo naročnika kasneje osredotočili predvsem na učine seksualne aktivnosti na sportne dosežke vrhunskih tekmovalcev, so pred kratkim objavili v priznani strokovni reviji Runner's World. Američani ugotavljajo, da sproščena ljubezenska igra in seks pred pomembnimi tekmovalci spodbujata vrhunske rezultate, saj botrujeta maksimalni psihični relaksaciji, telesni kondiciji, samozavesti in koncentraciji tekmovalca. Telo je sproščeno, delovanje možgan je optimalno, cel organizem pa je dobro prekrvljen (beri: optimalno preskrbljen s kisikom in hranilnimi snovmi). Po magičnem seksu se človek počuti kot bi imel krila, je odlično razpoložen ter se kasneje utruji in izčrpa.

Debelost preprečuje spolno udejstvovanje

Biti fit danes torej ne pomeni samo dobre kondicije, dinamike in telesne pripravljenosti, marveč označuje pojem fitness tudi in predvsem veselje, navdušenje in željo po ljubezni in psihofizično vzdržljivost pri seksu. Tako priznani nemški kirurg in sportno-medicinski strokovnjak, dr. Michael Spitzbart, poudarja, da je treniran človek samozavesten, ponosen in zadovoljen s svoji telesom, zato ga primerno neguje, skrbi za njega, obenem pa svoje care tudi rad razkrije in deli z ljubljenim partnerjem. Njegov recept za ljubezenski fitness se glasi: reden poluren trening priljubljene telesne aktivnosti, pri kateri naj pulz vsaj enkrat na dan doseže 140 udarcev/minuto. S tem si v mesecu dni lahko uspešno popravimo ugasajoč libido, saj pospešen metabolizem in cirkulacija botrujeta stimulaciji možgan, zlez z notranjim izločanjem in spolnih organov samih (prvi pozitivni učinki so opazni že po tednu dni rednega treninga). Obenem pa zmerna telesna aktivnost po lastni presoji in individualni izbiri zavira staranje in propa-

danje organizma - krepi zdravje in vitalnost, ki pa v končni fazi spet ugodno vplivata na osrečujočo spolnost. Vir mladosti, dobrega počutja, zdravja in vitalnosti v organizmu predstavlja rasti hormon (somatotropin, izloček hipofize, ki spodbuja rast, presnovno in regeneracijo organizma, obenem pa preprečuje staranje, degeneracijo in deterioracijo); njegovo izločanje je obratno sorazmerno s količino maščobne mase v organizmu, kar pomeni, da ga imajo vitki in misičasti posamezniki na voljo več kot debelusk. Nič cudnega torej, da so ljudje s prekomerno telesno težo relativno nenaklonjeni seksu (ne le zaradi svoje neprikladne zunanosti in psiholoških zavor), čeprav bi jim upostevajoč dejstvo, da spolno udejstvovanje preprečuje debelost, saj 10 minut intenzivnega seksa telesu odvzame kar 200 kalorij (toliko kot pol ure neprekinjenega teka) nedvomno koristil; glavni vzrok njihove hiposeksualnosti tici v pomanjkanju somatotropina. Formulo, ki je povsem preprosta in razumljiva, je moč izraziti z logičnim matematičnim zapisom: maščoba. NP

Ženske

Vrsta sporta	SQ
gimnastika, telovadba, aerobika	153
plavanje	151
jadrnanje na deski	148
kolesarjenje	139
ples in balet	136
tek na smučeh	135
badminton	133
jogging	130
hoja	129
jahanje	126
lahka atletika	124
namizni tenis	120
odbojka (tudi na plaži)	120
golf	119
alpsko smučanje	114
squash	113
tenis	111
bodybuilding	110
streljanje	108
nogomet	107
pasivnost, brez gibanja	94
ekstremni sport (14 ur/teden ali več)	89

Moski

Telesna aktivnost	SQ
plavanje	146
gimnastika, telovadba, aerobika	143
kolesarjenje	139
tek na smučeh	136
jogging	134
jadrnanje na deski	132
hoja	130
badminton	129
ples, balet	125
lahka atletika	121
golf	119
jahanje	117
namizni tenis	116
odbojka	115
alpsko smučanje	112
squash	109
tenis	107
bodybuilding	106
streljanje	104
nogomet	103
lenobnost, pasivnost, brez gibanja	90
maksimalna sportna aktivnost (14 in več ur/t)	86

Deklice mlade slikajo se rade

Da lep sončen dan vpliva na boljše razpoloženje ljudi, bo nedvomno držalo, saj je tudi 17 letna Ljubljancanka Polona Brišnik na najin »randez-vous« prisla veselo nasmejana, pred-

sem pa je v lepem vremenu bolj prijetno kramljati.

Polona, ki je dijakinja srednje trgovske šole v Ljubljani, je prvo izkušnjo z manekenskim svetom dobila prejšnje leto, ko

se je prijavila na avdicijo Društva modnih delavcev. Skoraj je ze pozabila, da je sploh bila na avdiciji, ko je po dveh mesecih le dobila povabilo na tečaj za manekenko. Nad prvo modno revijo, ki jo je organizirala srednja oblikovna šola, je bila tako razočarana, da se je odločila, da se z manekenstvom in poziranjem pred fotografskimi aparati ne bo več ukvarjala. Namena ni imela poklicati niti agencije M.C.M, katere posetnico je dobila na modni reviji, dokler jo niso iz agencije poklicali sami. Direktrica agencije jo je povabila k sodelovanju na tekmovanju za Look of the Year, vendar je pri svoji odločitvi trmasto vztrajala vse do pred kratkim, ko se je le odločila za poskusno snemanje.

O svojih ciljev pravi, da ji je zaenkrat edino pomembno, da uspešno konča šolo, nadaljnjih poti svojega življenja pa si se ne zna predstavljati, ker se najraje o zadevah odloča sproti. Je pa Polona trdno prepričana, da ne bo nikoli opravljala dejavnosti za katero se zdaj sola. Delo v modnem svetu jo sicer zanima, vendar je mnenja, da se velika večina »delodajalcev« do svojih varovank obnaša velikokrat neprimerno, dekleta so namreč po njenem mnenju največkrat le objekt, ki služi v komercialne namene. Kljub temu bi Polona rada uspela predvsem kot dober fotomodel v tujini, medtem ko je udeležba na lepotnih tekmovanjih kot je na primer Look of the Year ali pa izbor za miss Slovenije ne zanima.

Plavooko blondinko med sportnimi aktivnostmi najbolj veseli plavanje, ceprav mimogrede priznava, da se je malce polenila odkar je prenehala s treningi orodne gimnastike. V prostem času se Polona najraje prepusti mestnemu vrvežu, potepanju po trgovnicah, ali pa ga prezivlja s svojim izbrancem.

(B.H.)

Foto: Boris Gorupic

KOZMETIČNI NASVETI

Kakršna drža, takšen vrat

bnejši vzrok za zgubano in uvelo kožo na vratu pa je naša drža. Ko sem na dopustu v Grčiji ali pa na otoku Pagu opazovala tamkajšnje ženske, ki od malega nosijo na glavah kosare, sem videla, da se vse držijo vzravnano in da imajo lepe vratove. Starsi bi morali učiti pokončne drže svoje otroke (ne le deklice) že od malega, saj pokončna drža ne pomaga le proti podbratku in gubam na vratu, ampak za bolj zdravo hrbtenico, boljše počutje in večjo samozavest. Pa tudi nobena se tako dobra krema ne bo pomagala, če se bomo držali zgrbljeno.

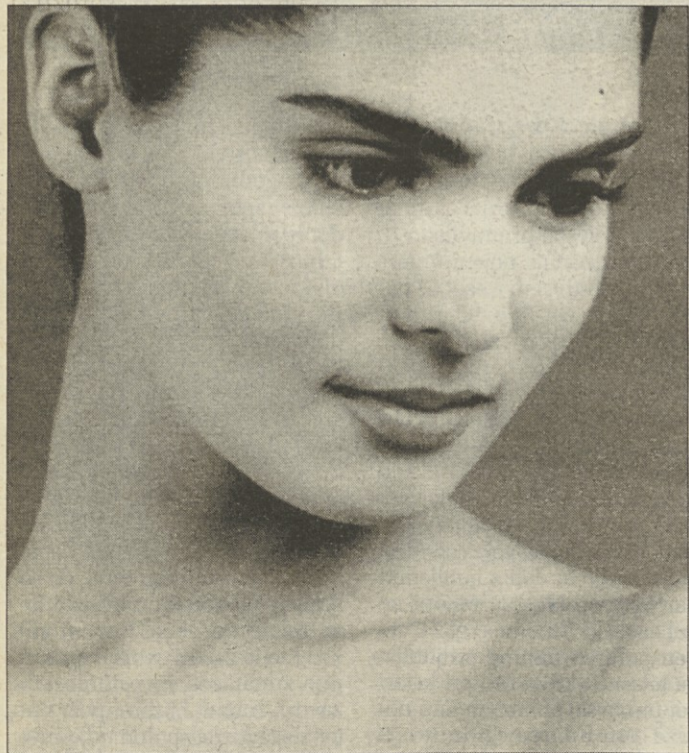
Vrat se hitro odzove na pravilno nego. Svojim strankam nikoli ne priporočam uporabe posebnih krem za vrat. Proizvajalci kozmetike jih izdelujejo predvsem zato, da z njimi se dodatno zaslužijo. Dobra nočna krema je dobra tudi za nego vratu. Mnoge ženske zanemarjajo nego vratu tudi zaradi skrbi, da si ne bi zmastile las. Zato bi morala imeti vsaka ženska kozmetični trak, s katerim odstrani lase z obraza.

Pomembno je tudi poskrbeti za prekrvavitev kože na vratu, saj takšna koža dobi več hrane od znotraj, pa tudi krema se bolje vpije. Zato je dobro, da zvečer, ko nanašamo kremo na obraz, minuto ali dve posvetimo tudi natančnejši masazi vratu in to vodoravno (od ene ušesne mečice do druge) ter navpično (od dekolteja k bradi). Pri tem je pomembno, da se ne napanjamo. Večina žensk namreč ob masazi vratu obrne vrat na eno stran, dvigne brado in se opazuje v ogledalu, kar zelo napne vratne mišice in masaza nima željenega učinka. Gre namreč za to, da morajo biti mišice pri masazi sproščene, mehke.

Na kožo na vratu ne smemo nanašati ničesar, kar bi lahko kožo izsušilo. Če imamo mastno kožo in zato uporabljamo za obraz nemastne (oil free) kreme, je bolje, da za nego vratu kupimo mastnejšo, bogatejšo kremo. Enako pravilo velja za maske. Na vrat je treba nanašati bolj kremaste maske. Če jih pripravljamo doma, jih moramo obogatiti z mandeljevim ali z oljnim ali jojo-

binim oljem, lahko pa celo z domačim surovim maslom.

Koži na vratu zelo koristi t. i. knajpanje. To je stara metoda duhovnika Kneippa, po kateri se izmenično pljuskamo ali tuširamo s toplo in hladno vodo. Za nego vratu je pomembno, da voda ni niti prevroča niti prehladna, temveč prijetna za naše počutje. Vedno začnemo pljuskanje s toplo vodo in končamo s hladno vodo. Pljuskamo se toliko časa, da cutimo, da smo vrat ogreli oziroma ohladili, ko se pljuskamo s hladno vodo. Končamo pa vedno s hladnim prhanjem. Knajpanje je najboljše opraviti zvečer, da vrat po njem zmasiramo z nočno kremo. Sicer pa je tudi pri negi vratu najpomembnejša redna nega že v mladih letih, saj v zrelejših lahko zamujeno samo omilimo, rezultati pa bodo skromnejši. Redna nega je pomembna tudi jeseni in pozimi, ceprav je vrat skrit pod ovratniki in sali. Sicer pa se tako redna nega ne bo obrodila željenih sadov, če res ne bomo pazile na naso drzo,« je povedala gospa Carsten. (JaK)

Kadar opazujemo mnoge ženske, ugotovimo, da imajo nekatere lepo, napeto kožo na obrazu, koža na vratu pa je kar nekako uvela in gubasta. Dermoešeticarko Lili Carsten smo vprašali, ali to pomeni, da ženske ne posvečajo dovolj pozornosti negi vratu, ali pa je struktura kože na vratu tako drugačna, da se preje postara. »Nekaj resnice je tako v eni kot v drugi možnosti. Struktu-

ra kože na vratu je podobna strukturi kože okoli oči. Na vratu je namreč manj lojnica in zato je bolj suh. Suha koža pa je v primerjavi z mastno manj odporna za staranje. Po drugi strani pa je tudi res, da ženske pri negi obraza rade pozabijo na vrat, ali pa namazejo s kremo samo srednji del vratu - od brade do dekolteja - medtem ko na del od ušes do sredine pozabljajo. Najpomem-

	AVTOR: SIMON BIZJAK	PRIPRAVA ZA VKLOP IN IZKLOP EL. TOKA	RUSKI UCENJAK IZ 18. STOL. (MIHAL V.)	APENINSKI POLOTOK	ČESKI PISATELJ ČAPEK	BIKOBORSKI VZKLIK	PRAČLOVEK STAREJSE LEDENE DOBE	LUDVIK ZAJC	SODNIK V GRSKI MIT.	CELOTA LIK. ELEMENTOV V GLED. DELU	KOLEKTIVNA POLJEDELSKA NASELBINA V IZRAELU	GR. POVELJ- NIKA PRED TROJO, AJANT	ÓTOK V KVARNERJU					
	DELAVEC, KI PESKA																	
	ZAJETJE VSEH PODROČIJ, VIDIKOV																	
	MUSLIMAN- SKA DOBRO- DELNA US- TANOVA								TURSKA JED DESNI PRI- TOK PADA									
MAK. PISEC CASULE JURJ SOUCEK							EDWARD TELLER RIM. BOG- NJA JEZE		UM. RAZUM (FILOZ.) IGRA PRI TAROKU				NOCNO ZABAVISCE					
												AROMATICNA DISAVA IZ VANILJE	ANTON PETJE					
	SL. KAJAKAS NA DIVJIH VODAH (ANDRAZ)	POSMEH	1	PLAST			RANOCELNIK					VARJENO MESTO		TITAN	GRSKA CRKA	ZENSKO OBLACILO	AM. SKLA- DATELJ COPLAND	
KRAJ PRI DOMZALAH				IT. POPEVKAR CUTUGNO	ZUZELKA, KI PICI		KRONIKA, LETOPIS					LEKARNA SOL OCETNE KISLINE						
SPREMLJE- VALCI BOGA EROSA					OSEBNI ZAI MEK SIRSKI VODITELJ		UMETNOST HLADNEGA OBLIKOVANJA KOVINA	RIMSKI CESAR (98-117)					SKOFOVSKA KAPA BREST (BOT.)					
MNOŽIČNO UNICENJE LJUDI, NPR. ZIDOV								VRTENJE ODPRT ŽE- LEZNIŠKI VOZ						GOROVJE V SAHARI LIT. SMER 20. STOL.				
STAROGRSKI KIPAR (IZ CRK SONATA)						BICIKEL RUSKO MESTO KALININ			SLOVESNA CERKVENA OPRAVA	BRAZILSKO VELEMESTO	VOLOVSKA ANTILOPA				LAURENCE OLIVIER NOTRANJOST			
ALKOHOLNA PIJACA IZ GROZDJA					IZOLACIJSKI MATERIAL MRTVASKI ODER						SLEM. CELO GR. SVETIŠC SHARON STONE							
VELIKAN, POGAN				RADIJSKI SPORTNI NOVINAR (FRANCI)				KRAJ V BOKI KOTORSKI TRST						PEVEC JUERGENS		VRSTA IGLAVCA, KLEK	STAROJU- DOVSKI KRALJ	
INDJSKI PISATELJ (RAJA)				USTREZNOST PEVKA BRATU- Z - KACJAN								PREPROSTA POPOTNA TORBA	IT. KEMIK (ALESSANDRO) ANTON FOERSTER					
	VELIKI MOGUL INDJE (IZ CRK BARKA)	POJEDINA GOSTIJA DESNI PRI- TOK SENE			SL. PUBLI- CIST (ANDREJ) TUL, ETUI		SLAVKO AVSENIK NAMOTEK			IVANO EDALINI	ZADNJI DEL LADJE, KRMA (STAR.)	RAZTEGLJIVA GASILSKA LESTEV						
VRAZNI OBESEK						JAPONSKI DROBIZ ANGLESKA PIVNICA		INDJSKI HRAST ZASLEK, ZAVIHEK				NEZMOŽNOST GOVORA TKANINA IZ SVILE						
SL. FOTO- GRAF (EGON)					ZDELOVALEC ZIDAKOV				NEM. ALPSKA SMUČARKA (MARTINA) RENU				ODPADNO ZELEZO SLAVNOSTNA DVORANA					
RODOVITNA CRNA PRST, CRNICA (STAR)					SL. GEOGRAF (PAVEL) OTOČJE PRI N. GVINEJI				IND. VODITELJ GANDHI SEMENSKA TEKOČINA							PLOD	DESNI PRITOK VOLGE	
MESTO V ZAHODNI ROMUNJI					BRANKA JURCA		AMERISKI SKLADATELJ (CHARLES)				POHOTEN GOZDNI DUH SVETOVNA REKA (LAT.)			STETOSKOP	SLAVKO OSTERC	2		
LOVEC RAKOV					NEKDANJA POPULARNA PEVKA	AMERISKA DIVJA MACKA	UCENEC	TELUK ČESKI EKONO- MIST (OTA)		STEZA VOJVODINSKO MESTO V SREMU			ZVIT CLOVEK EST. SAHIST (JIVO)					
												ST. IZVODOV KNJIGE PERZ PESNIK IZ 15. STOL.						
	DEL ARHAIKA								IT. DIRIGENT (ALBERTO) MORSKA RIBA, TUN				URADNO IME IRSKE	UNITED NATIONS KONEC POLOTOKA		PAPIRNATA KAPA	POGOJNI VEZNIK, CE	
	MESTO V DOLNJI AVSTRJI OB DONAVI						3	LOŠČILO									PERJE PRI REPI	
	SVEDSKI KNJIZEVNIK HANSSON					NASA OBLIKA IT. Z. IMENA MOSTAR						PREBIVALEC ITAKE ORANJE						
	VIKINGI									UBOJ				TRAVNIK OB VODI				
	ANTON TRSTENJAK					CLOVEK Z VELIKIMI OCMI, OKAC				NEKDANJI NASLOV FR. KRALJEV				PREDSTOJNIK SAMOSTANA				

Gesla prejšnje nedeljske križanke

Jacques Chirac, Francois Mitterrand, Charles De Gaulle, Georges Pompidou, Valery Giscard d'Estaing

Rešitev prejšnje nedeljske križanke

BRATOMORILEC, AERODINAMIKA, SKIP, TAPETAR, LO, DRSA, IRI, FRANCOIS, KNIN, MIOM, ANDI, RATAJ, SKRIL, AES, ASTA, ANETO, TRETMA, PUST, IGOR, CADIZ, EB, TAKSIST, GUAM, QUITO, LATERIT, VUELTA, UKLON, IVER, TOMC, STRJENJE, TARA, ALAH, TA, ES, ASCONA, JN, NAPA, ŠC, ASCITES, GRADEC, DREVAK, TROHNOBA, LIK, KAVALKADA, AGNI, ROM, AŽ, PARERE, ARAGO, RD, VALERY GISCARD D ESTAING, ANAS, ANDOV, AR, ACHARD, NASTOP, EL, ESEN, MIA, GEORGES POMPIDOU, LL, STOA, KAPAR, ERDELJ, MEDULIN, EDMOND, IP, LE, ORADA, ŽIVKO, CEJLON, ABEL, ANION, AKCENT, JAKI, RANTA

Horoskop

zapisal
B. R. K.

OVEN 21. 3. - 20. 4.: Izleta si ne boste mogli privoščiti, saj vas bodo razmere prikovale med štiri stene. Spomnite se, da je vsak svoje sreče kovač, in odkrijte lepoto narave svojih globin.

BIK 21. 4. - 20. 5.: Preplaval vas bo val pesimizma. Najbolje bo, da se mu se sprizajnite z veseljnim potopom in se začnete čuditi neverjetni sreči, da ste kljub vsemu živi.

DVOJČKA 21. 5. - 21. 6.: Vase počutje bo povsem zadovoljivo, čeprav ne boste izpolnili vseh svojih načrtov. Nič čudnega, saj sanjanje o bližnjem srečanju z drago osebo odtehta vse neprijetnosti.

RAK 22. 6. - 22. 7.: Pomislili boste, da so zvezde krive za vse, kar se vam slabega zgodi. So torej krive tudi za vase misli? Gotovo ne, zato jih razbremenite tolikšne odgovornosti in odločajte sami.

LEV 23. 7. - 23. 8.: Spoznali boste, da vas niso pustili na cedilu. Pa ne, da se bodo vmili in vam pomagali naprej; same so vas pustili zato, ker računajo na vašo sposobnost, da nadaljujete brez njih.

DEVICA 24. 8. - 22. 9.: Zaceli se boste zanimati za stvari, o katerih ste doslej krepko dvomili. Senco dvoma ohranite, vsaj dokler se ne boste prepricali, da ste prišli zadevi do dna.

TEHTNICA 23. 9. - 22. 10.: Dežne kaplje vam bodo prekrizale načrt. Ozirali se boste k nebu in godrnjali. Raje si priznajte, da vaš načrt ni bil najboljši; navidezna smola je lahko gnezdo resnične sreče.

SKORPIJON 23. 10. - 22. 11.: Znašli se boste v precejšnji godlji. Nikar se ne otepajte tistih, ki vam bodo poskušali pomagati, saj kljub vsemu se vedno niste vsemočni; celo angeli se radi zbirajo v jatah.

STRELEC 23. 11. - 21. 12.: Ves ljubi dan vam bo slo nekaj na živce, pa nikakor ne boste mogli ugotoviti, kaj naj bi to bilo. Pokukajte se v drugo smer, odkrili boste, da vam gre v resnici nekaj pod živce.

KOZOROG 22. 12. - 20. 1.: Iskreni boste, da se bo okoli vas kar svetlikalo. Mnoge bo močna svetloba resnice prestrašila, a ne bojte se, da bi ostali sami; peščica ljudi bo nadomestila izgubljeno množico.

VODNAR 21. 1. - 19. 2.: V želji po življenjski sreči boste iskali pravo pot. Lahko ste brez skrbi, ste namreč že na njej. Kdor išče, ponavadi najde, kdor pa si domišlja, da že ve, skriva nemoč iskanja.

RIBI 20. 2. - 20. 3.: Nekdo bo pritisnil na vas, rekoč, da obljuba dela dolg. Če bo postal preveč nadelzen, mu priznajte, da ste jo dali v trenutku slabosti in raztresenosti, da vam je žal in - naj da mir.

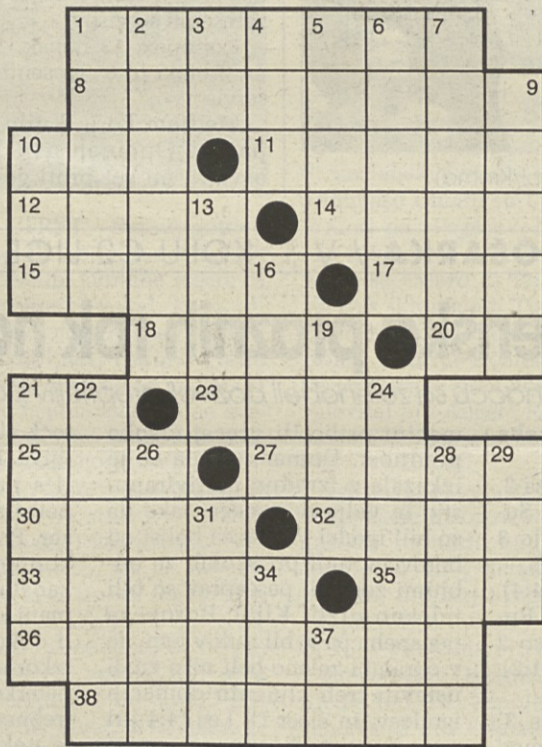
KRIŽANKA

Vodoravno:

1. prebivalci velike azijske države, 8. zenska, ki se s čim ukvarja zgolj ljubiteljsko, 10. ime italijanske filmske igralkice Mirande, 11. junak Vergilove pesnitve, 12. ime nemškega fizika Sterna, 14. španski slikar (Jose), 15. nacija, 17. cerkveni pevski zbor, 18. smučišče na Pohorju, 20. avtomobilska oznaka Salerna, 21. začelnici švicarskega slikarja Kleeja, 23. francoski departma z glavnim mestom Albi, 25. etiopski knez, 27. ljubkovalna oblika zenskega imena Jerneja, 30. ime nekdanje danske filmske igralkice Nielsen, 32. živec, 33. začetek dirke, 35. morska ožina, 36. glavice azijskih ingverov, ki se uporabljajo kot začimba, 38. nekdanji slovenski politik (Anton).

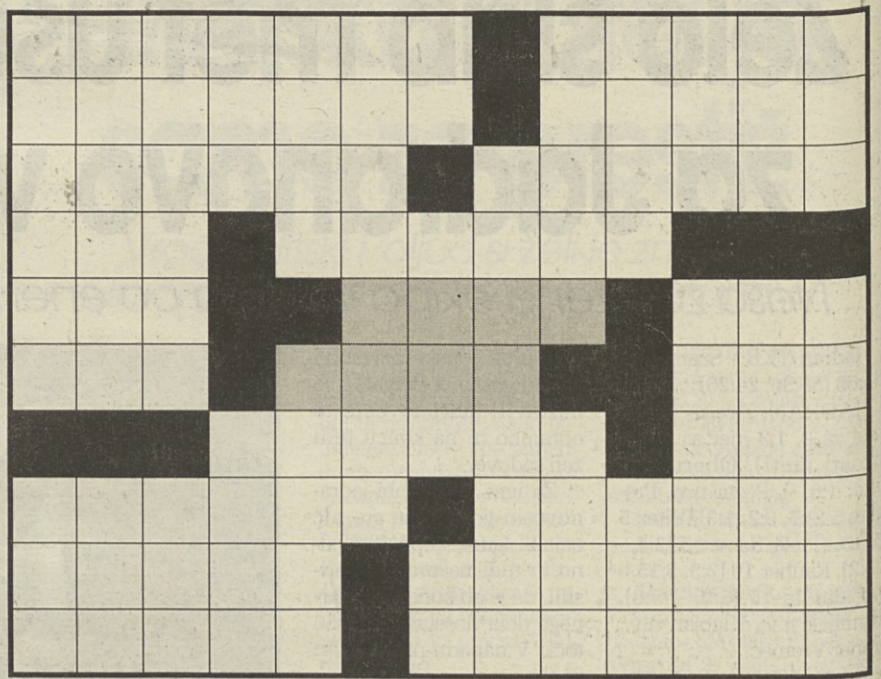
Navpično:

1. vase zaprt družbeni sloj v Indiji, 2. brzice na finski reki Vuoksi, 3. kemijski znak za tantal, 4. grška boginja nesreče, 5. ime nemškega smučarskega skakalca Weissfloga, 6. majhen vodni tok v anglesko govorecih dezelah, ki teče le obcasno, 7. grški mitološki letalec, 9. vrtna cvetlica, 10. naelektren materialni delček, 13. nizozemski astronom (Jan Hendrik), 16. nekdanji ameriški filmski zvezdnik (James), 19. pekoca začimba, 21. poteg z nohtom ali krempljem, 22. kraj nad Reko, 24. crnogorski pesnik in vladika (Petar Petrović), 26. nekdanji Beatle (Ringo), 28. nepotrebni predmeti, sara, 29. žoga izven igrišča, 31. pritok reke Marice v Bolgariji, 34. zmikavt, 37. kravji glas.

RESITEV Vodoravno: Kitajci, amatarka, Isa, Eneas, Otto, Sert, narod, kor, Arh, SA, PK, Tarn, ras, Nejka, Asta, petv, start, gal, kardamom, Vratuša.

Kombinacijska križanka s števili

Spodnja števila je treba s pravilnim kombiniranjem razvrstiti v lik. Najprej vpisite najdaljša števila.

79727700	666216	89767	2459	602
64776361	644506	88657	1777	582
7162162	619606	87650	965	569
3620000	421450	87029	893	400
2165877	376568	76203	882	369
2148790	328501	21993	796	216
923802	260765	9760	771	212
875420	228942	8714	702	70
854217	115601	5726	621	37

RESITEV Vodoravno: 2165877, 89767, 2148790, 87029, 854217, 666216, 965, 421450, 400, 777, 369, 216, 260765, 893, 875420, 376568, 87650, 3620000, 21993, 7162162

ŠAH

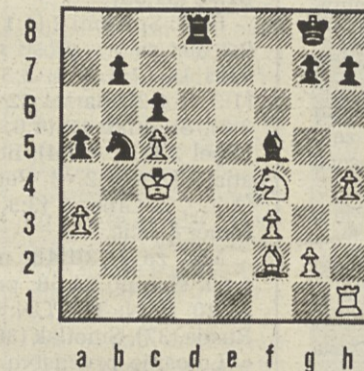
Kopilov - Karlsson / Irkutsk 1961

Po sahih crnih figur se je beli kralj zatekel na damino krilo, kjer želi zaustaviti napredovanje crnih kmetov. Toda crni, ki je na potezi, je belemu kralju postavil past, v katero se je le-ta ulovil. Ob majhnem številu figur na sahovnici je beli prav gotovo spregledal belo navezo figur, ki je spletla enkratno matno sliko!

Resitev naloge

Beli je pričakoval jemanje belega a kmeta in po umiku crnega skakača vdor belega kralja na a linijo. Toda pri tem je beli spregledal naslednjo fino crnega 1...Td3! Crni ponuja trdnjavo za naslednji mat : 2.Sd3: Le6 mat; Ce beli ne sprejme ponujene trdnjave, mu grozi 2...Sa3: mat ali 2...Tc3 mat. Crnemu ni preostalo nič drugega, kot da prizna poraz!

Silvo Kovac

BOLGARIJA

Tisočletna zgodovina Rilskega samostana (5)

Cerkev rojstva božje Matere je središče vsega samostanskega ansambla. Posebnost te mojstrovine arhitekta Pavla in vasi Krimin je v tem, da je mojster v zasnovi vključil značilne baročne elemente, s katerimi je oplemenitil bizantinske stavne principe. Te je do popolnosti spoznal pri svojem delu na Atosu, z baročno maniro pa je ustvaril ritmično kompozicijo treh ladij, ki harmonično prehajajo druga v drugo. Obiskovalcu, ki vstopa v sveti prostor, se v zarki svetlobi iz treh kupol prikaže osvetljen pozlačen ikonostas, ki ločuje svet laikov od sveta posvečenih. Sredi ikonostasa so vrata, skozi katere lahko verno ljudstvo med obredi obcasno spremlja do-

gajanje. Ob teh vratih stoji največja dragocenost samostana: lesena skrinja z relikvijami svetega Ivana Rilskega. Ikonostas je delo rezbarja Atanasa Teladurja, ki so mu pomagali številni pomočniki. Delo je potekalo tri leta, od 1839 do 1842. Umetnina skriva v sebi vse, kar je zmogla bolgarska rezbarska sola, obenem pa ponavlja tendenco stavbe: združiti doseženo z modernimi usmeritvami. Ikonostas dopolnjuje prostor in poudarja njegovo vzdolžno središčno os. Barvitost mogočnega ikonostasa odmeva v koloritu cerkvene notranjstevine. V poltemi se v soju številnih svetcev skrivnostno lesketa pozlačeni ikonostas.

Razen velikega ikonostasa sta v cerkvi se dva, v levi in desni kapeli. Zanimiv je zlasti tisti v kapeli sv. Ivana Rilskega - čudodelnika. Vse kaže, da je iz cerkve, ki je prej stala na istem mestu. Izdelava in motivika ikon se dodatno potrjujeta to misel. Leseno okrasje, izrezljani skofov tron in stiri mali ikonostasi s po eno ikono zaokrožajo središnji cerkveni prostor. Stenske slikarje v nartekstu in na galeriji pričajo o vzponu bolgarske umetnosti v času prepoda. Freske sestavljajo 1200 prizorov, ki prava mala razstava bolgarskega slikarstva. Zanimivo je, da so prizori podani zelo svobodno, življenjsko, da kanonu sledijo le strogo

formalno. Oblacila, obrazi in narava so prikazani tako, da pred nas stopijo resnični ljudje, s svojimi lastnimi, pravimi občutji. Mnoge zaobljubne slike v cerkvi kažejo, da ljudem ni zadostovalo, da so darovali denar in dragocenosti svojemu samostanu, hoteli so se tudi osebno ovekovčeti, in sicer tako, da so prispevali zaobljubno podobo. Ta težnja v času bolgarskega prepoda potrjuje, da je bil vpliv cerkvene umetnosti na nastanek posvetnega slikarstva velik. Novote votivne podobe se od starejših občutno razlikujejo. Liki svetnikov so sicer se vedno dokaj togi, toda izrazi na obrazih izražajo samozavest in veselje.

(Se nadaljuje)

Cerkev rojstva božje Matere in stolp Hrelja Dragovolja

NEDELJSKI IZLET

Skozi gozdove v Podsredo

Kozjanski park ima bogato kulturno dediščino

Najobicajnejši »vzpon« na Svete gore nad Bistrico ob Sotli je z avtomobilom (na srečo je treba zadnje višinske metre premagati pes). Ker pa to, kar počnejo vsi, se zdalec ni tudi najboljše, se kot veliko boljše možnost ponuja ko-

lo, ki ga moramo do Bistrice ob Sotli vseeno pripeljati z avtom, razen če nismo namenjeni na večdnevno kolesarsko turo po Kozjanskem in okolici. V tem primeru je potovanje iz Bistrice ob Sotli skozi gozdove do Podsre-

de njen sestavni del, sicer pa privlačen samostojni izlet. Lahko ga prevozimo z avtom ali morda prehodimo pes, vendar je kolo vseeno najboljša možnost. Za lažjo orientacijo v popotni malhi ne smeta manjkati turistična karta Pocetrtek ali Rogaska Slatina v merilu 1:50.000.

Iz Bistrice ob Sotli drži do Svetih gor cesta, ki se v makadamski podobi nadaljuje proti gradu Podsreda. Je kot nalasc za nekoliko odmaknjeno gozdno popotovanje s postanki, ki so že vnaprej znani: Svete gore, grad Podsreda in trg pod njim. Ves čas potujemo po južnem delu Kozjanskega parka, ki se je razvil iz nekdanjega Spominskega parka Trebče.

Svete gore so znane po petih cerkvah, pravzaprav veliki cerkvi in štirih kapelah, med katerimi naj bi bili dve najstarejši pri nas. Z vrha 527 metrov visoke vzpetine, ki je sicer vecinoma porasla z gozdom, lahko ujamemo nekaj lepih pogledov proti dolini Sotle in cez valovito Kozjansko.

V nadaljevanju pot drži skozi gozdove, v katerih na razcepih ne bo odvec pogled na karto, sicer lahko hitro »pristanemo« kje na Bizeljskem. Sicer tak stranski izlet skozi jesen-

Podsreda je slikovit trg v dolini Bistrice

sko obarvane gozdove tudi ni odvec, vendar je nas prvi cilj na poti grad Podsreda. Na izredno lepo obnovljenem gradu je muzejska zbirka stekla in galerijski prostori, v sosednji stavbi pa tudi »grajska kuhinja«, ki sprejema goste po vnaprejšnji najavi (063/806-118). Izpred gradu se ponuja tudi lep pogled na Podsredo, ki jo z nekoliko domisljije se vedno lahko dozivimo kot srednjeveski trg. V njej je uprava Kozjanskega parka, ki je poleg Triglavskega narodne-

ga parka edini naravni park pri nas z upravno službo. Ta skrbi za varovanje, razvoj, promocijo in ostale dejavnosti, ki so vezane na naravno in kulturno dediscino obmocja, v nastajanju pa je tudi informacijsko-promocijsko središce. Kozjanski park gradi svojo podobo predvsem na bogastvu kulturne dediscine, ceprav je zelo privlačna tudi njegova naravna plat. Park se prebija v ospredje s sonaravnim turizmom in »mehko« rabo prostora, ki obiskovalcu

nudi sproscena oddih ali pa »grajske« uzitke v spoznavanju kulturnih zanimivosti obmocja. Ena od njih se dviguje na drugi strani Bistrice, ki tece skozi Podsredo. To je 386 metrov visoka Stara sveta gora z gotsko cerkveno arhitekturo, ob cesti v Bistrico ob Sotli pa je etnološko zanimiva Javorskova domacija.

Ko se vracamo na izhodisce, ne smemo »izpustiti« soteske Bistrice, ki je tako ozka, da se je morala cesta vzpeti na pobočja vi-

soko nad njo. Soteska ni dolga, vendar je izredno zanimiva. Nad sumeco Bistrico se v najozjem delu bohotijo skalni izrastki, kjer so nekoc lomili kamne za zganje apna; pri prvih kmetijah smo morali opaziti ostanke apnenic, ki so jih kurili se pred dobrimi tridesetimi leti. Skozi sotesko lahko pridemo v Zagaj nedalec od Bistrice ob Sotli, vendar skozi najozji del drži pešpot oziroma si prehode poiščemo ob strugi.

Dario Cortese

Osojnikov križ ob cesti med Svetimi gorami in podsreskim gradom so postavili leta 1612.

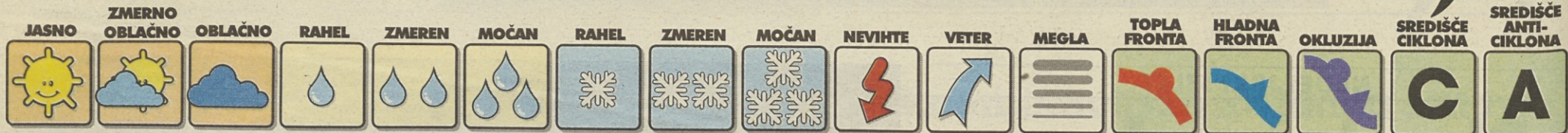
Soteska Bistrice privlači s slikovito naravo (Vse fotografije: Dario Cortese)

Svete gore so znane po cerkvi in štirih kapelah.

STONICHOV

kronos
The Spirit of Sport.

VREMENSKA SLIKA

Nad večjim delom Evrope je območje visokega zračnega pritiska. V visinah se nad našimi kraji zadržuje toplel zrak. Podatke pripravlja in posreduje Hidrometeorološki zavod.

DOLŽINA DNEVA

Sonce bo vzšlo ob 6.10 in zšlo ob 17.29. Dan bo dolg 11 ur in 19 minut.

TEMPERATURE MORJA IN REK

	°C		°C
Trst	20,0	Mura	13,1
Portoroz	22,0	Sava (Radovljica)	9,4
Poreč	23,0	Sora Suha	11,7
Rovinj	22,0	Ljubljana (Moste)	13,3
M. Lošinj	25,0	Soca (Solkan)	11,5
Hvar	25,0	Paka (Sostanj)	14,6
Dubrovnik	25,0	Gradascica	10,6

NAPOVED ZA POMORSTVO

Veter v slovenskem Primorju: zjutraj: SE 3 do 6 vozlov
popoldne: NW 6 do 10 vozlov

PLIMOVANJE

Danes: ob 2.43 najnižje -43 cm, ob 8.56 najvišje 54 cm, ob 15.19 najnižje -51 cm, ob 21.24 najvišje 38 cm.
Jutri: ob 3.12 najnižje -39 cm, ob 9.21 najvišje 53 cm, ob 15.48 najnižje -53 cm, ob 21.57 najvišje 36 cm.

TEMPERATURE V GORAH

	°C
500 m	20
1000 m	17
1500 m	13
2000 m	10
2500 m	8
2864 m	5

BIOPROGNOZA

Vremenski vpliv bo ugoden in spodbuden.

VOX POPULI

Ce je Gal suhoten, oznanjuje, da ob letu suša pripotuje.
Ce je vlažen in mrzel Luka, repo osmuka.

DANES

Slovenija: Večinoma sončno bo z občasno zmerno oblačnostjo. Zjutraj bo ponekod po nizinah megla. Najvišje temperature bodo od 19 do 24° Celzija.
Sosednje pokrajine: Tudi v sosednjih pokrajinah bo pretežno jasno in razmeroma toplo.

JUTRI

V Sloveniji: V ponedeljek bo sončno in toplo. Zjutraj in dopoldne bo po nizinah megla ali nizka oblačnost.
Obeti: V torek ne bo večje spremembe vremena.

SVET / SLIKA PRI SLIKI...ZGODBA PRI ZGODBI...PA ŠE RES JE

Industrija ponarejanja je vse bolj cvetoča

LONDON - Ko so v Veliki Britaniji začeli prodajati videokasete Disneyeve risanke »The Lion King«, je v državi za krozil milijon ponaredkov. Isto se je pripetilo z novim Microsoftovim računalniškim programom Windows 95. Ponaredek programa so prisli na trg 18 mesecev pred originalom. Clovek torej zlahka razume, kolikšno škodo povzročajo ponarejevalci proizvajalcem CD plošč, videokaset in računalniških programov. Po nekaterih ocenah znašajo letne izgube samo v Veliki Britaniji na stotine milijonov funtov.

S ponarejanjem bogatijo predvsem trgovci z mamili, ponarejevalci bankovcev in severnoirski skrajneži. Njihovo dejavnost je zelo težko nadzorovati, se težje pa omejevat, glede na to, da so kazni premale. Inspektorji menijo, da bi bilo ta prestopke treba kaznovati z zaporno kaznijo, ne pa z globami. Krsitevi založniških pravic namreč stane filmsko industrijo 250 milijonov funtov letno - to je približno 20 odstotkov iztržka. Posebne policijske enote, ki se ukvarjajo s temi prestopki, ujamejo vsako leto okrog 1.000

ponarejevalcev, ki pa se navadno izmazujejo le z globo, zaradi česar se takoj zatem znova posvetijo svoji dejavnosti. Nekateri morajo pred sodišče celo po pet ali šest krat.

Kakovost ponaredekov videokaset, ki jih kupujejo ljudje, je večinoma izredno slaba. Ponarejevalci pogosto snemajo z videokamero filme kar v kinodvoranah, tako da je včasih videti gledalce, ki sredi predstave vstanejo in gredo po krompirček ali kikirikije - to pa se ni najhujše. Včasih se pripeti celo, da stari kupijo otrokom videokasete ali one risanke, ko pa je risanke konec, otroci vidijo se kos pornografskega filma. Ponarejevalci namreč pogosto ne uporabljajo novih videokaset, ampak ze rabljene. Najhujše pa je dejstvo, da se s tem okoriščajo trgovci z mamili, ki jim ta denar vrh vsega omogoča, da preplavljajo s kokainom in heroinom vse večja tržišca.

Hudo prizadeta je tudi glasbena industrija, ki zaradi kršenja založniških pravic vsako leto izgubi približno 38 milijonov funtov, to je kaka dva odstotka iztržka. Po

stojnicah vse Velike Britanije je mogoče kupiti ponaredek zbirke zadnjih uspešnic, ki jih ilegalno proizvajajo v tovarnah kompaktnih plošč po vsej Evropi, od Bolgarije do Italije. Možnosti, da bi ponarejevalce ujeli so minimalne, kazni pa smešno nizke. V svetu je 290 tovarn, ki proizvajajo cd-je, majhen odstotek teh tovarn pa sprejema tudi ilegalna narocila. Največji problem so predvsem italijanski in nemški, pa tudi bolgarski ilegalni proizvajalci.

Poleg ponarejanja plošč in videokaset je v zadnjih letih vse težje nadzorovati tudi računalniško industrijo. V Veliki Britaniji so lani na primer zaplenili za 60 milijonov funtov ponaredek, to tržišče pa se neustavljivo širi. Se preden je ta ali oni računalniški program v prodaji, so trg ze preplavile kopije. Čeprav povzroča kršenje avtorskih in založniških pravic velikanske izgube proizvajalcem plošč, videokaset in računalniških programov, se Angležem ne zdi hud prestopki ali vsaj nič hujsi od parkiranja na nedovoljenem mestu.

Moda v Milanu: najprej originalnost in mladost

Na Tajskem tekmujejo vodni bivoli

CHONBURI (Tajska) - V tem kraju 70 km južno od Bangkoka je v teku vsakoletna dirka vodnih bivolov, ki se ga udeležuje 159 bivolov iz 50 farm. Tekma poteka prav v času, ko po Tajski razsaja silovito deževje.

MILAN - V Milanu se nadaljuje predstavitev modnih kolekcij za pomlad-poletje 1996. Na osnovi dveh gornjih slik (telefoto AP) sta možni vsaj dve ugotovitvi. Prvič, da se iskanje originalnosti za vsako ceno nadaljuje, kot kaže model Chiare Boni (na levi), drugič pa, da so manekenke čedalje mlajše. Ona na sliki desno se imenuje Gianna, prihaja iz Brazilije in že več kot eno leto nastopa na najbolj uglednih modnih revijah.